TWO Chapter 624 สงครามทำลายล้างประเทศ

คำกล่าวของเผ่ยตงหลาย ทำให้ทั่วทั้งห้องเงียบลง เหล่าขุนพลรู้สึกได้ ทันทีว่า สงครามที่จะเกิดขึ้นนี้ เป็นสงครามที่ยากลำบาก

เมื่อหยานฮั้วเหยาหนี่เป็นสถานการณ์เป็นเช่นนั้น เขาก็กล่าวกับผู้นำ โดยตรง "ท่านลอร์ด ข้ายินดีจะทำกองกำลังเข้าใจมตีเมืองหลวงสิงโต" "กล่าวสิ่งที่ท่านต้องการมา!"

กำหล่าวของเผ่ยตงหลายมีเหตุผล โอหยางโชวไม่เชื่อว่าพวกเขา สามารถยึกเมืองหลวงสิงโตได้ด้วยกำลังพลของกองพลเรือเดียว ถ้าเขา เชื่อว่าจะทำเช่นนั้นได้ เขาก็คงจะหยิ่งผยองเกินไป

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าโอหยางโชวจะมองอย่างไร หยานฮั้วเหยาหนี่ก็ไม่ใช่ คนหยิ่งผยอง สำหรับหยานฮั้วเหยาหนี่ สงครามครั้งนี้จะทำให้เขามี ชื่อเสียงขึ้นมาได้ ดังนั้น เขาจะไม่ทำอะไรบุ่มบ่ามแน่นอน

"ข้ามีสิ่งที่ต้องการ 2 ประการ" หยานฮั้วเหยาหนี่กล่าว "ประการแรก ข้า หวังว่าจะได้รับปืนใหญ่ของกองเรือ, ประการที่สอง ข้าหวังว่าจะได้รับ องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ซัก 500 นาย"

"ความคิดนี่มันอะไรกัน" ก่อนที่โอหยางโชวจะกล่าวตอบ เฉินต้าเมิ่งก็ จ้องมองไปที่หยานฮั้วเหยาหนี่อย่างไม่พอใจ และกล่าวว่า "องครักษ์ สงครามศักดิ์สิทธิ์จะรับคำสั่งของท่านลอร์ดเท่านั้น" โอหยางโชวไม่ได้สนใจเฉินต้าเมิ่ง เขามองไปที่หยานฮั้วเหยาหนี่ และ กล่าวว่า "ปืนใหญ่และองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ ข้าสามารถให้ท่านได้ อย่างไรก็ตาม หากภารกิจนี้ล้มเหลวล่ะ?"

"ถ้าข้าล้มเหลว ข้ายินดีจะมองหัวของข้าให้ท่าน" หยานฮั้วเหยาหนึ่ ประกาศออกมา

"หัวของท่านมีค่าเพียงใดกัน?" เฉินต้าเมิ่งพื้มพำออกมา และเขาไม่ พอใจหยานฮั้วเหยาหนึ่มากขึ้น

โอหยางโชวเล็งเห็นถึงความมุ่งมั่นใจดวงตาของเขา มีเพียงคนที่มุ่งมั่น เช่นนี้เท่านั้น ถึงจะสามารถสร้างปาฏิหาริย์ได้ ดังนั้น เขาจึงเลือกที่จะ ไว้วางใจขุนพลผู้นี้ "ถ่ายทอดคำสั่ง!"

"ขอรับท่านลอร์ด!"

คำสั่งทางทหารเป็นดั่งพระเจ้า เจิ้งเหอและขุนพลคนอื่นๆจึงลุกขึ้นยืน เพื่อเตรียมพร้อมรับคำสั่ง

"ข้าขอแต่งตั้งให้เจิ้งเหอ เป็นผู้บัญชาการกองกำลังตะวันออก โดยมี เผ่ยตงหลายเป็นรองผู้บัญชาการ พวกท่านจะนำกองพลเรือที่ 1 บุกเข้า โจมตีเมืองเฟิงซาน และต้องดึงดูดความสนใจของศัตรูทั้งหมดให้ได้" โอ หยางโชวสั่ง

"ขอรับท่านลอร์ด!"

"ข้าขอแต่งตั้งให้หยานฮั้วเหยาหนี่ เป็นผู้บัญชาการกองกำลังกลาง โดย มีเฉินต้าเมิ่งเป็นรองผู้บัญชาการ พวกท่านจะนำกองพลเรือที่ 2 และ องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 1,000 นาย บุกโจมตีเมืองหลวงสิงโต และ พวกท่านจะต้องชนะเท่านั้น!"

โอหยางโชวมอบองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ให้หยานฮั้วเหยาหนี่ มากกว่าที่เขาขอ นอกจากองครักษ์ส่วนตัวแล้ว เขาให้องครักษ์สงคราม ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหมดเข้าร่วมกองกำลังกลาง

"ขอรับท่านลอร์ด!" ดวงตาของหลานฮั้วเหยาหนี่เปล่งประกายขึ้น
ความไว้วางใจของลอร์ด มีความสำคัญอย่างน่าเหลือเชื่อ
แม้แต่เฉินต้าเมิ่งที่ไม่เห็นด้วยกับงหยานฮั้วเหยาหนี่ ก็ทำได้เพียง
ยอมรับเท่านั้น

"ข้าจะนำองครักษ์ส่วนตัวไปกวาดล้างเกาะขนาดเล็กอื่นๆ" โอหยางโชว วางแผนที่จะหันเหความสนใจของผู้เล่นสิงคโปร์ เพื่อลดภาระให้กับ กองทัพเรือของเขา

แม้ว่ามันจะดูง่ายๆ แต่มันก็อันตรายเป็นอย่างมาก

"ท่านลอร์ด!"

เจิ้งเหอและขุนพลคนอื่นๆตกใจ พวกเขาต้องการจะแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องนี้

"ทุกคนไม่ต้องกล่าวอะไรอีกแล้ว สงครามครั้งนี้มีความสำคัญสำหรับ ดินแดนซานไห่อย่างมาก พวกเราจำเป็นต้องทุ่มกำลังทั้งหมดที่มี ออกไป" โอหยางโชวยกมือ หยุดไม่ให้พวกเขาทำการโน้มน้าวเขา "พวกเราจะต่อสู้เพื่อความตาย!"

ในฉับพลัน ความต้องการต่อสู้แพร่กระจายไปทั่วทั้งห้องสงคราม "ไปเตรียมตัวกันได้แล้ว!" โอหยางโชวจบการประชุม

۵ ۵	ๆ	ഉ	ร้	Ĺ		"

.....

.

ไกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 21

เจิ้งเหอนำกองกำลังตะวันออก เข้าโจมตีเป็นกองกำลังแรก
กองกำลังนี้ประกอบด้วยเรื่อรบหลัก 40 ลำ และเรื่อสนับสนุน 60 ลำ
เมื่อถึงรุ่งเช้า พวกเขาได้ปรากฏตัวขึ้นบนทะเลรอบๆเมืองเฟิงซาน และ
ทำการโจมตีเรือประมงและเรือรบของเมืองเฟิงซาน

เมืองเฟิงซานติดกับทะเล พวกเขาจึงมีทหารเรือครึ่งหนึ่งของทั้งกองทัพ ด้วยการลอบโจมตีอย่างฉับพลันของกองกำลังตะวันออก กองกำลัง ศัตรูเพียง 3,000 นาย ไม่อาจจะตอบโต้ใดๆได้เล ในเวลาไม่ถึงชั่วโมง โดยที่ไม่ได้ยิงปืนใหญ่ กองกำลังตะวันออกทำลาย กองกำลังของเมืองเฟิงซานจนย่อยยับ นอกเหนือจากไม่กี่คนที่หลบหนี ขึ้นฝั่งได้สำเร็จแล้ว ส่วนที่เหลือถูกฝังในทะเล

นอกจากนี้ เรือประมงจำนวนมากยังได้รับความเสียหายอีกด้วย
หลังจากทำลายศัตรูในทะเลทั้งหมดแล้ว กองกำลังตะวันออกไม่ได้เข้า
เทียบท่า แต่พวกเขายั่วยุศัตรูอยู่ที่ท่าเรือแทน

เมื่อลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซานได้รับข่าวนี้ ใบหน้าของเขาก็กลายเป็นซีด ขาว เขาประกาศให้ปิดประตูเมือง และทั่วทั้งดินแดนเข้าสู่สภาวะแจ้ง เตือนระดับ 1 หมู่บ้านที่อยู่ภายนอกนอกทั้งหมดถูกละทิ้งจากสายตา ของเขา

ในเวลาเดียวกัน ประกาศจากระบบก็ดังขึ้นในหูของผู้เล่นสิงคโปร์
"ประกาศระบบ : ลอร์ดฉีเยว่หวู่ยี่แห่งประเทศจีน ได้เริ่มสงคราม
ระหว่างประเทศ สิงคโปร์เข้าสู่โหมดสงคราม เมืองหลวงสิงโตเข้าสู่
สภาวะแจ้งเตือนระดับ 2 สำหรับรายละเอียดเฉพาะ ผู้เล่นโปรด
ตรวจสอบด้วยตัวเอง!"

ในขณะที่ประกาศจากระบบดังขึ้น ผู้เล่นในเมืองหลวงสิงโตก็ตื่น
ตระหนก พวกเขาไม่คิดว่าจะถูกโจมตีโดยลอร์ดจากประเทศจีนเวลานี้
สงครามระหว่างประเทศมาถึงเร็วเกินไป

"ฉีเยว่หวู่ยี่ นั่นใช่ลอร์ดที่แข็งแกร่งที่สุดในประเทศจีนหรือไม่?" บางคน ถามขึ้นมา

"ไม่ได้เพียงแค่ในประเทศจีน เขายังเป็นลอร์ดที่แข็งแกร่งที่สุดในโลกอีก ด้วย ดินแดนของเขาเป็นเมืองขนาดเล็กแห่งแรกของโลก, เมืองขนาด กลางแห่งแรกของโลก และเมืองขนาดใหญ่แห่งแรกของโลก" อีกคน กล่าวเพิ่มเติม

ผู้เล่นที่เพิ่งจะรู้เรื่องนี้เป็นครั้งแรก อดไม่ได้ที่จะอ้าปากค้าง การเป็นอัน นับแรกของโลก เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์มาก นอกจากนี้ เขายังได้รับเกียรติ นั้นถึง 3 ครั้ง

"เหตุใดเขาถึงมาที่นี่ และเริ่มสงครามระหว่างประเทศล่ะ?" บางคนถาม ขึ้น

"ใครจะไปรู้!"

"ไม่ว่าจะเพราะเหตุใดก็ตาม พวกเราก็ไม่อาจนั่งดูอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำ อะไรได้"

"ปัญหาก็คือ ศัตรูมาจากทางไหน เป็นที่อ่าวสินโจวหรือไม่?" ผู้เล่นส่วน ใหญ่ยังไม่รู้เรื่องใดๆ ในขณะนั้นเอง ฑูตจากเมืองเฟิงซานได้มาถึงเมืองหลวงสิงโต พร้อมกับ ข่าวกรองจากแนวหน้า "พี่น้องชาวสิงคโปร์ ศัตรูได้ทำการโจมตีพวกเรา โปรดให้พวกเรายืมกำลัง เพื่อปกป้องศักดิ์ศรีของประเทศพวกเราด้วย!"

"ข้าจะไป!"

"ข้าด้วย!"

"ข้าก็จะไปด้วย!"

ในฉับพลัน ผู้เล่นจำนวนมากได้มารวมตัวกัน

นี่เป็นเกมส์ที่ผู้เล่นมากมายเล่นเพื่อความสนุก แล้วพวกเราจะคิดลึก เกี่ยวกับเรื่องนี้ด้วยหรือ? โดยเฉพาะผู้เล่นทั่วไป ผู้เล่นเหล่านี้ไม่เคยมี ประสบการณ์ในสงคราม แล้วพวกเราจะรู้ถึงความโหดร้ายของมันได้ อย่างไร?

เพื่อศักดิ์ศรีของประเทศแล้ว เลือดของผู้เล่นจำนวนมากก็เดือดพล่าน ในเวลาไม่ถึงชั่วโมง ได้มีผู้เล่นรวมตัวกันแล้ว 7,000 คน และพวกเขาถูก ส่งไปยังเมืองเฟิงซานแล้ว

จากนี้ พวกเขาจะถูกนำเข้าสู่สงคราม

ตัวแทนเมืองเฟิงซาน ตัดสินใจสร้างจุดรับสมัครขึ้นที่หน้าประตูเทเล พอร์ต ทุก 500 คน จะถูกจัดเป็นทีม เทเลพอร์ตไปยังเมืองเฟิงซาน ท่ามกลางความวุ่นวายนี้ เสาหลักของผู้เล่นสิงคโปร์อย่างกลุ่มทหาร รับจ้างเทมาเซค ไม่ได้เคลื่อนไหวใดๆ มีผู้เล่นชั้นสูงกว่า 90% ของ สิงคโปร์อยู่ในกิลด์นี้ หากพวกเขาไม่เคลื่อนไหว กองกำลังผู้เล่นหลักก็ จะไม่เคลื่อนไหว

ไม่ใช่ว่ากลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคไม่สนใจประเทศ อย่างไรก็ตาม ใน ฐานะกิลด์ขนาดใหญ่เพียงแห่งเดียวของประเทศ พวกเขาจำเป็นต้อง เคลื่อนไหวอย่างระมัดระวัง พวกเขาจะไม่เคลื่อนตนเองเข้าสู่สนามรบ อย่างไม่จำเป็น

ศัตรูเป็นผู้เริ่มสงคราม

สถานที่ที่พวกเขาต้องปกป้องไม่ใช่เมืองเฟิงซาน แต่เป็นเมืองหลวงสิงโต หากเมืองหลวงสิงโตถูกยึดครอง ประเทศก็จะสิ้นสุดลง

ดังนั้น ช่วงเวลาที่พวกเขาได้รับข่าว กลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคจึงได้ส่ง คนจำนวนมากออกไปที่ชายแดน เพื่อหาข่าวกรอง และดูว่าศัตรูมีกอง กำลังอื่นๆซ่อนตัวอยู่หรือไม่

แน่นอนว่าพวกเขาจะค้นหารอบๆอ่าวสินใจวเป็นหลัก

แต่น่าเสียดาย ที่พวกเขาถูกกำหนดให้ผิดหวัง กองกำลังกลางของห ยานฮั้วเหยาหนี่ยังคงอยู่ในทะเลที่ห่างไกล เมื่อพวกเขาไม่พบศัตรูอื่นๆ อีก ในช่วงบ่าย กลุ่มทหารจับจ้างเทมาเซคก็ตัดสนใจเข้าช่วยเมืองเฟิง ซาน

ในปัจจุบัน เมืองเฟิงซานกำลังเผชิญกับภัยคุกคามอันยิ่งใหญ่
หลังจากที่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้เล่นนักผจญภัยกลุ่มนี้แล้ว ลอร์ด
แห่งเมืองเฟิงซานก็ก็อาจหาญขึ้น เขาสั่งให้เปิดประตูเมืองและท่าเรือ
เพื่อป้องกันไม่ให้ศัตรูขึ้นฝั่งได้

พวกเขาต้องการจะทำลายศัตรูในทะเล

แน่นอนว่า มีบางคนสงสัยเกี่ยวกับการตัดสินใจเช่นนี้ "เหตุใดไม่เล่น อย่างปลอดภัย และอยู่ปกป้องเมืองล่ะ? เหตุถึงต้องออกไปเสี่ยงเช่นนี้ ด้วยล่ะ?"

"การปกป้องฝ่าเท้า เป็นวิธีที่ขึ้ขลาด พวกเราไม่ใช่พวกขึ้ขลาด!"

"แม้ว่าพวกเราต้องการจะออกไปต่อสู้ด้านนอกเมือง แต่พวกเราจะไม่รอ ให้คนมารวมตัวกันมากกกว่านี้ก่อนหรือ เหตุใดถึงต้องรีบร้อนด้วย?"

"รอ? รออะไร? ถ้าศัตรูขึ้นฝั่งมาได้ มันจะไม่สายเกินไปหรอกหรือ?"

"นี่เป็นสงคราม ไม่ใช่เกมส์" บางคนไม่เห็นด้วย

ก่อนที่สงครามที่แท้จริงจะเริ่มต้นขึ้น ผู้เล่นจำนวนมากก็เริ่มทะเลาะ กันเองแล้ว พวกเขาไม่สามารถจะรวมตัวกันเป็นหนึ่งเดียวได้เลย ผู้เล่นกลุ่มแรกไม่ได้สนใจกฎหมายใดๆมากนัก แล้วพวกเขาจะฟังคนอื่น ได้อย่างไร? แม้แต่ลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซานก็ยังไม่มีอำนาจที่จะควบคุม พวกเขา

"พวกเราไม่สามารถปล่อยให้ศัตรูก้าวลงมาเหยียบแผ่นดินของพวกเรา ได้!" ผู้เล่นหลายคนตะโกนออกมา

คำกล่าวนี้ลุกลามไปทั่ว ในฉับพลัน เหล่าผู้เล่นก็เริ่มเดือดพล่านและ ตะโกนออกมา พวกเราตะโกนว่า ต้องการจะตัดหัวของศัตรูและปกป้อง ศักดิ์ของประเทศ

อย่างช่วยไม่ได้ ลอร์ดทำได้เพียงสั่งให้เปิดประตูเมืองได้เท่านั้น เขาไม่ กล้ามีปัญหากับผู้เล่นเหล่านี้ เพราะชะตากรรมของเมืองเฟิงซานขึ้นอยู่ กับพวกเขา

ขณะที่ประตูเมืองถูกเปิดออก ผู้เล่นนับหมื่นก็พากันไปที่ท่าเรือ
ความฝันของพวกเขานั้นยิ่งใหญ่ แต่ความเป็นจริงนั้นแตกต่างออกไป
อย่างสิ้นเชิง หากพวกเขาปกป้องอยู่บนกำแพงเมือง พวกเขาจะ
สามารถตั้งรับอยู่ได้เป็นระยะเวลานาน ขณะที่พวกเขาออกสู่ทะล มันก็
เหมือนกับพวกเขาส่งตัวเองไปสู่ความตาย

สิ่งที่รอพวกเขาอยู่ก็คือ การโจมตีจากปืนใหญ่ กระสุนปืนใหญ่หลาย ร้อยลูก ระเบิดขบวนทัพของศัตรู ทำให้มีผู้บาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวน มาก

คนขึ้ขลาดบางคนหันหลังกลับและวิ่งหนีไป บางคนไม่กล้าอยู่บนท่าเรือ พวกเขาหนีกลับเข้าเมืองเฟิงซาน

ขบวนทัพที่ดูน่ากลัวของพวกเขาถูกทำลายลงในทันที ทหารที่แตกหนี กระจัดกระจาย สร้างเป็นฉากที่น่าอับอายอย่างแท้จริง ในระหว่างการสู้ รบนี้ ศักดิ์ศรีของเหล่าผู้เล่นสิงคโปร์ถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิง

ฮ่าๆๆๆ!

ความอับอายของเหล่าผู้เล่นสิงคโปร์ ทำให้ทหารกองกำลังตะวันออก หัวเราะเยาะเย้ยกันอย่างบ้าคลั่ง

ฉากดังกล่างทำให้เผ่ยตงหลายพพรรณาถึงศัตรูว่า "กลุ่มคนเหล่านี้ช่าง เก้งก้างนัก"

เมื่อเจิ้งเหอได้ยินเช่นนั้น เขาก็ส่ายหัวและกล่าวว่า "อย่าได้ประมาทศัตรู สงครามเพิ่งจะเริ่มต้นขึ้น ศัตรูไม่รู้เกี่ยวกับอำนาจของปืนใหญ่ พวกเขา จึงมีสภาพเช่นนี้ หากพวกเขาสามารถตั้งหลักได้ ต่อจากนั้น มันจะ กลายเป็นการสู้รบที่ยากลำบาก"

"ขอบคุณท่านขุนพลที่สั่งสอน!" เผ่ยตงหลายรู้สึกอับอายเล็กน้อย

TWO Chapter 625 รูปแบบปืนใหญ่

หลังจากที่บดขยี้ผู้เล่นคลื่นแรกแล้ว เจิ้งเหอก็สั่งให้กองกำลังขึ้นเทียบท่า เขาตัดสินใจใช้เวลานี้ สร้างแนวป้องกันระหว่างเมืองเฟิงซานและท่าเรือ ขึ้นมา

ทหารเรือส่วนใหญ่เป็นทหารธนู ส่วนที่เหลืออีก 30% เป็นทหารโล่ดาบ เกราะเบา พวกเขาไม่มีทหารเกราะหนักแต่อย่างใด

นอกเหนือจากทหารเหล่านี้แล้ว ยังมีหน่วยปืนพกที่จัดตั้งขึ้นมาเป็น พิเศษ

ทหารทั้ง 3 ประเภทนี้ค่อนข้างจะเปราะบาง พวกเขาจึงไม่เหมาะสำหรับ การต่อสู้ระยะประชุด

เจิ้งเหอเข้าใจความจริงนี้ดี เมื่อเผชิญหน้ากับการป้องกันเมืองของศัตรู
พวกเขาจะต่อสู้กับจุดแข็งของศัตรูด้วยจุดอ่อนของพวกเขา แม้ว่าพวก
เขาจะเปิดประตูเมืองด้วยปืนใหญ่ได้ แต่หากกะลาสีต้องพุ่งเข้าไปใน
เมือง พวกเขาจะต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยากลำบากอย่างแน่นอน
เขาคิดจะล่อศัตรูออกมาจากเมืองอีกครั้ง เพื่อต่อสู้กันที่ภายนอกเมือง
ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงจำเป็นต้องสร้างแนวป้องกันขึ้นมา ไม่อย่างนั้น
เพียงแค่การลอบโจมตีจากกองกำลังทหารม้า ก็มากพอจะทำลายพวก
เขาได้แล้ว

โชคดีที่ประเทศสิงคโปร์มีขนาดเล็กมาก มันจึงแทบจะไม่มีม้าศึกเลย ทหารม้าเป็นทหารที่หาได้ยากมากในสิงคโปร์ แม้แต่ผู้เล่นนักผจญภัยก็ ยังไม่มีม้าเป็นของตัวเอง

หลังจากที่เทียบท่าแล้ว กะลาสีหลายร้อยคนใช้รถรบขนปืนใหญ่จาก เรือรบขึ้นไปบนท่าเรือ และติดตั้งในจุดที่ถูกกำหนดไว้

มันต้องใช้เวลาถึง 1 ชั่วโมง ในการเคลื่อนย้ายปืนใหญ่มาติดตั้ง 20 กระบอก

กองเรือทั้งหมดมีปืนใหญ่ทั้งสิ้น 300 กระบอก นอกเหนือจากส่วนใหญ่ ที่กองกำลังกลางนำไปแล้ว กองกำลังตะวันออกได้นำมาด้วย 100 กระบอก แผนของเจิ้งเหอคือ ย้ายปืนใหญ่ครึ่งหนึ่งขึ้นฝั่ง เพื่อสร้าง รูปแบบปืนใหญ่ขึ้นมา

ป็นใหญ่ราชวงศ์หมิงนี้ สามารถยิงเป็นเส้นตรงได้เท่านั้น ดังนั้น แม้ว่า พวกเขาจะพุ่งเป้าไปที่กำแพงเมือง พวกเขาก็ทำได้เพียง โจมตีมัน โดยตรง ไม่สามารถจะยิงข้ามมันได้

เป็นผลให้ในระหว่างสงครามปิดล้อม ปืนใหญ่เหล่านี้จะใช้สำหรับ ระเบิดกำแพงเมืองหรือประตูเมืองเป็นหลัก นอกจากนี้ ปืนใหญ่เหล่านี้ ยังเคลื่อนย้ายได้ยากลำบากมากอีกด้วย โชคดีที่กะลาสีของเจิ้งเหอ มีความเข้าใจอาวุธปืนในระดับสูง พวกเขา
จึงรู้ว่าวิธีใช้ปืนใหญ่ให้ได้ศักยภาพสูงสุด ในการสู้รบกันตรง ปฏิเสธ
ไม่ได้เลยว่า ปืนใหญ่นี้เป็นดั่งเครื่องจักรสังหารที่ทรงอานุภาพ

ดังนั้น เจิ้งเหอจึงคว้าเอาโอกาส ในขณะที่ศัตรูวิ่งหนีเข้าเมือง ใช้ท่าเรือ เป็นสวนหลังบ้านของพวกเขา และสร้างการป้องกันที่สมบูรณ์แบบ ขึ้นมา

เหล่าทหารก่อกำแพงจากกระสอบทรายและแผ่นไม้ ที่จุดสูงสุด พวกเขา ได้ติดตั้งปืนใหญ่ 50 กระบอก กองกำลังตะวันออกเร่งทำเรื่องนี้อย่าง เต็มที่

อาวุธของพวกเขาจะแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ตามระยะยิงของพวกเขา ในระดับแรก คือ ทหารธนู ฝนลูกศรของพวกเขายิงได้ไกลที่สุด และมี ระยะสังหารดีที่สุด จุดอ่อนของพวกเขาก็คือ ช่วงเวลาที่ศัตรูบุกเข้ามา ใกล้ ความสามารถในการสังหารของพวกเขาจะลดลงอย่างมาก

ระยะที่สอง คือ ปืนใหญ่ หลังจากที่ผ่านฝนลูกศรมาได้ ศัตรูจะต้อง ผชิญกับปืนใหญ่เหล่านี้ ไม่ว่าจะเป็นพลังหรือการสังหาร ปืนใหญ่มี อานุภาพสูงสุด

ระดับสาม หน่วยปืนพก จากการจัดการของกองทัพเรือ แต่ละกองพล จะมี 8 หมวด ในระหว่างการสู้รบ ปืนพกถูกพิจารณาว่าเป็นภาระ เนื่องจากความ ซับซ้อนในการใช้งานมัน อย่างไรก็ตาม ในด้านการป้องกัน หน่วยปืน พกที่ซ่อนอยู่ด้านหลังกระสอบทราย มีความสามารถในการสังหารที่สูง มาก

ระดับที่สี่ และระดับสุดท้าย เป็นทหารโล่ดาบ ภารกิจหลักของพวกเขาก็ คือ ปกป้องความปลอดภัยของทุกคน

ศัตรูที่ฝาการป้องกันสามระดับแรกมาได้ จะต้องเผชิญหน้ากับกอง กำลังทหารโล่ดาบเป็นอย่างแรก

ด้วยการป้องกันที่แข็งแกร่งนี้ ขบวนทัพเช่นนี้เป็นดั่งฝันร้ายของศัตรู
การใช้อาวุธปืนของเจิ้งเหอ ถูกพิจารณาว่า ดีที่สุดในหมู่เหล่าขุนพล
ทั้งหลาย ไม่มีใครสามารถจะเทียบกับเขาในด้านนี้ได้เลย

แน่นอนว่าแผนการของเขามีคำว่า 'ถ้า' ขนาดใหญ่อยู่ นั่นก็คือ ถ้าศัตรู ไม่โจมตีฐานของพวกเขา, ถ้าศัตรูทำเพียงเดินไปรอบๆมัน อำนาจ ทำลายล้างของพวกเขาก็จะเป็นเพียงสิ่งที่ไร้ประโยชน์

และหากศัตรูตัดสินใจหลบซ่อนอยู่ภายในเมือง ไม่ออกมาข้างนอก ภารกิจของเจิ้งเหอก็จะกลายเป็นล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง เจิ้งเหอยังคงไม่ ลืมว่า ภารกิจหลักของเขาก็คือ การดึงดูดความสนใจของผู้เล่นศัตรู ถ้า พวกเขาทำไม่สำเร็จ ศัตรูจะเทเลพอร์ตกลับไปเมืองหลวงสิงโตได้ทุก เมื่อ

ณ เมืองเฟิงซาน, บนกำแพงเมือง

อาจกล่าวได้ว่าแผนการของเจิ้งเหอเฉลี่ยวฉลาดเป็นอย่างมาก
กองกำลังตะวันออกไม่ได้เทียบท่าตั้งแต่แรก แต่พวกเขาส่งกระสุนปืน
ใหญ่ไปเขย่าขวัญศัตรูก่อน จากนั้น พวกเขาก็ไล่ล่าชัยชนะ โดยการ
เทียบท่า และส่งกำลังพลขึ้นฝั่ง

จะสังเกตเห็นได้ว่า หากพวกเขาไม่ทำลายคลื่นลูกแรกก่อน ศัตรูอาจก่อ ปัญหาให้กับพวกเขาได้มากมาย

สำหรับตอนนี้?

เหล่าผู้เล่นยังคงหวาดกลัว พวกเขาจึงทำเพียงจ้องมองไปที่การกระทำ ของศัตรู ด้วยความเร็วที่น่าตกใจ โครงสร้างการป้องกันของพวกเขา คืบหน้าโดยปราศจากอุปสรรคใดๆ

อย่างไรก็ตาม ผู้เล่นสิงคโปร์ยังคงมีคนกล้าหาญอยู่มากมาย
ขณะที่กองกำลังตะวันออกกำลังเคลื่อนย้ายปืนใหญ่ ผู้เล่นบางคนก็ได้
เสนอให้ส่งกองกำลังออกไปขัดขวางศัตรู

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่เพิ่งสูญเสียมา ลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซานก็ไม่ กล้าจะเปิดประตูเมืองอีก ในสายตาของเขา ตราบเท่าที่เขาปกป้องเมือง ได้ ดินแดนของเขาก็จะยังคงอยู่

ในขณะเดียวกัน หากพวกเขาทำการโจมตีผิดพลาด ศัตรูก็อาจจะมี โอกาสโจมตีโต้กลับได้

หลังจากพิจารณาข้อดีข้อเสียแล้ว เป็นธรรมดาที่ลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซาน จะเลือกทางที่ปลอดภัยที่สุด ศักดิ์ศรีของประเทศเป็นเพียงสิ่งที่ผู้เล่น ทั่วไปเรียกร้อง มันไม่มีผลประโยชน์ใดๆเลย

การตัดสินใจของ	งลอร์ดแห่งเมื่	องเฟิงซาน จึง	งไม่ใช่เรื่องที่	น่าแปลกใจใดๆ

ด้วยเหตุนี้ ช่วงเช้าจึงจบลงด้วยสถานการณ์เช่นนี้ ต่อจากนั้น ผู้เล่น จำนวนมากจากเมืองหลวงสิงโต ก็ได้เทเลพอร์ตมาช่วยแนวหน้า จำนวนของพวกเขาเพิ่มขึ้นเป็น 30,000 คนแล้ว

นอกเหนือจากผู้เล่นอาชีพสายการต่อสู้แล้ว ยังมีผู้เล่นอาชีพสายการ ทำงานบางส่วน มาที่เมืองเฟิงซานด้วย พวกเขามาพร้อมกับยา, อุปกรณ์ และไอเท็มอื่นๆ เพื่อสนับสนุนแนวหน้า ผู้เล่นจำนวนมากเต็มอยู่ในเมืองเฟิงซาน แต่ละคนต่างก็เคร่งขริม และ เต็มไปด้วยความปรารถนาที่จะออกไปต่อสู้เพื่อประเทศของตน

ความรู้สึกของพวกเขาผสมปนเปกันไป กระตุ้นให้ผู้เล่นต่อสู้โดยไม่ขอ สิ่งใดตอบแทน แม้แต่ผู้ที่เสียชีวิตก็ไม่ขอสิ่งใดตอบแทน เพราะพวกเขา รู้สึกภาคภูมิใจในตนเอง

เมื่อเผชิญกับสงคราม เหล่าผู้เล่นสิงคโปร์ไม่ได้เพียงแค่ยืนมองอย่างนิ่ง เฉย เป้าหมายของประเทศคือ รวมเป็นหนึ่งเดียว เพื่อเผชิญหน้ากับ ภยันตราย

ตอนเที่ยง จำนวนผู้เล่นที่มารวมตัวกันในเมืองเฟิงซานก็ทะลุ 50,000 คน นอกเหนือจากกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคแล้ว ผู้เล่นนักผจญภัยอื่นๆ มากกว่าครึ่ง ได้มารวมตัวกันที่นี่แล้ว

จำนวนดังกล่าวทำให้เหล่าผู้เล่นเต็มไปด้วยความมั่นใจ

เมื่อพวกเขาได้เห็นว่าศัตรูเริ่มสร้างกำแพงที่ด้านนอกเมืองอย่างสบาย แล้วจะให้เหล่าผู้เล่นสิงคโปร์อดทนกับความโกรธของพวกเขาได้ อย่างไร? ยิ่งคนมากขึ้น ความปรารถนาที่จะต่อสู้ของพวกเขาก็ยิ่งสูง มากขึ้นกว่าที่ผ่านมา

"ที่นี่คือแผ่นดินของพวกเรา พวกเราไม่สามารถปล่อยให้ศัตรูทำให้มัน แปดเปื้อนได้ พวกเราจะต้องสู!" บางคนตะโกนขึ้น เสียงของผู้คนที่เรียกร้องสงคราม ดังกังวาลจนทุลวงขึ้นสู่ท้องฟ้า แม้แต่ กองกำลังตะวันออกก็ยังได้ยินเสียงของพวกเขา

เมื่อเผ่ยตงหลายได้เห็นฉากดังกล่าว ใบหน้าของเขาก็เคร่งขริมขึ้น ศัตรู ที่มีขวัญกำลังใจสูงเช่นนี้ ไม่อาจจะมองข้ามได้ เมื่อคิดถึงคำกล่าวของ เจิ้งเหอ เผ่ยตงหลายก็รู้สึกอับอายยิ่งขึ้น

เจิ้งเหอยังคงสงบอย่างน่าเหลือเชื่อ เขาสั่งให้กองกำลังของเขาเข้าสู่ สภาวะแจ้งเตือนระดับ 1 เมื่อเวลายิ่งผ่านไป การป้องกันของพวกเขาก็ ยิ่งแข็งแกร่งขึ้น และแข็งแกร่งขึ้นเรื่อยๆ

อย่างไรก็ตาม การสู้รบที่จะเกิดขึ้นนี้ ไม่ได้เป็นการสู้รบเพียงครั้งเดียว มันเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสงครามอันยิ่งใหญ่ พวกเขาจึงต้องรีบจบมัน ให้เร็วที่สุด ด้วยเหตุนี้ เจิ้งเหอจึงหวังว่าศัตรูจะออกมาในเร็วๆนี้

เมื่อคิดเกี่ยวกับมันแล้ว เจิ้งเหอก็สั่งให้ทหารของเขาไปยั่วยุศัตรูที่อยู่บน กำแพงเมือง เขาต้องการให้ศัตรูที่โกรธเกรี้ยว รีบออกมาเริ่มต้นการสู้รบ ให้เร็วที่สุด

"พวกเต่าทั้งหลายได้ยินหรือไม่ พวกเจ้ากล้าออกมาต่อสู้กับปู่ของพวก เจ้าหรือไม่?" ทหารนายหนึ่งตะโกนขึ้น "พวกเขากลัวจนณี่จะราดอยู่แล้ว แล้วพวกเขาจะกล้าออกมาได้ อย่างไร?" ทหารอีกนายตอบเสียงดังอย่างจงใจ

ฮ่าๆๆๆ!

เสียงหัวเราะที่ไม่อาจควบคุมได้ดังกังวาลไปทั่วพื้นที่

"เหตุใดไม่ใช่ความอ่อนแอของพวกเจ้า หยุดมอง แล้ววิ่งกลับไปฟ้องพ่อ แม่ของพวกเจ้าซะล่ะ"

"กลุ่มคนขึ้ขลาดเหล่านี้เพียงแค่กลัวปืนใหญ่ของพวกเราเท่านั้น พวก เขาไม่กล้าโจมตีหรอก"

ฮ่าๆๆๆ!

เหล่าทหารที่ถูกส่งไปโหดร้ายเป็นอย่างมาก คำกล่าวของพวกเขาทิ่ม แทงผู้ฟังทุกๆคน

เมื่อเหล่าผู้เล่นสิงคโปร์บนกำแพงได้ยินเช่นนั้น พวกเขาก็โกรธเป็นอย่าง มาก ในที่สุด พวกเขาก็ไม่สามารถอดทนได้อีกต่อไป ความโกรธของ พวกเขาปะทุออกมาราวกับภูเขาไฟระเบิด

ในขณะนั้น ลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซานต้องการจะหยุดพวกเขา แต่เขากลับ ไม่สามารถจะทำเช่นนั้น เพราะหากเขาทำ คนแรกที่จะเจ็บตัว คงจะ เป็นตัวเขาเอง การระเบิดของภูเขาไฟเป็นดั่งสัญญาณจากสวรรค์ มนุษย์ไม่อาจจะ หยุดมันได้

สำหรับลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซาน ซึ่งเป็นดินแดนอันดับ 1 ของสิงคโปร์ แน่นอนว่าเขาย่อมมีทักษะที่แน่นอนอย่างหนึ่ง เมื่อเขาเห็นว่าไม่ สามารถจะหยุดพวกเขาได้ เขาก็ไหลไปตามน้ำ

หลังจากบทเรียนครั้งแรก เขาก็แยกกองกำลังของเขาออกจากกัน แล้ว ส่งพวกเขาเข้าไปในกองกำลังของผู้เล่น เพื่อรับผิดชอบการบัญชาการ เหล่าผู้เล่นยอมรับข้อตกลงนี้ พวกเขารู้ดีว่า ผู้เล่นนักผจญภัยอย่างพวก เขา เคยทำเพียงต่อสู้กับสัตว์ร้าย พวกเขาไม่มีประสบการณ์ใดเกี่ยวกับ สงคราม

สิงคโปร์มีขนาดที่เล็กมาก สงครามระหว่างลอร์ดจึงแทบจะไม่เคย เกิดขึ้นในเขตทุรกันดารเลย ส่งผลให้พื้นที่นี้ค่อนข้างจะเงียบสงบ และ ไม่มีสิ่งที่สนับสนุนสงครามอย่างกลุ่มทหารรับจ้างที่แท้จริงอยู่เลย

สิงคโปร์นั้นเปรียบดังสรวงสวรรค์ที่ถูกตัดขาดออกจากโลกภายนอก ปัญหาที่เกิดขึ้นในเขตทุรกันดารของเกมส์ แทบจะไม่เกิดขึ้นในพื้นที่นี้ เลย

เมื่อสงครามเกิดขึ้น สรวงสวรรค์ของพวกเขาจึงถูกทำลายลง

ความสับสนวุ่นวายนี้กินเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง ก่อนที่เหล่าผู้เล่นนัก ผจญภัยจะจัดระเบียบตัวเองได้ ผู้เล่น 40,000 คน เดินออกจากประตู เมือง ตรงไปที่ขบวนทัพของศัตรู

ที่ด้านหน้าของกองทัพ เป็นทหารม้าที่หายากราว 5,000 นาย พวกเขาเป็นทหารม้า แต่ภาหนะของพวกเขามีหลากหลายประเภท นอกจากม้าแล้ว ยังมี หมู่ป่า, เสือดาว, เสือโคร่ง และหมาป่า ภาพดังกล่าวหาชมได้ยากมาก

TWO Chapter 626 การสู้รบที่ว่างเปล่า

กองกำลังผู้เล่นที่กำลังฮึกเฮิม น่าเสียเสียดายที่พวกเขาถูกกำหนดให้ พบกับโศกนาฏกรรม

ภายใต้พลังทำลายของของฝนลูกศร, ปืนใหญ่ และปืนพก ไม่มีใคร
สามารถพุ่งเข้ามาในขบวนทัพของกองกำลังตะวันออกได้อย่างราบรื่น
แม้ว่าจะมีจอมยุทธ์บางส่วนที่ฝ่าเข้ามาได้ แต่เมื่อเข้าปะทะกับกอง
กำลังทหารโล่ดาบที่เป็นแนวป้องกันสุดท้าย พวกเขาก็ไม่อาจจะฝ่าเข้า
ไปได้ แม้ว่าจะมีความได้เปรียบด้านกำลังพล

อย่างไรก็ตาม เหล่าผู้เล่นสิงคโปร์จิตใจเข้มแข็งอย่างมาก พวกเขาไม่ได้ กลัวเหมือนที่บุกมาในครั้งแรก ตามที่ประกาศไว้ในก่อนหน้านี้ พวกเขา จะไม่ขอรับรางวัลใดๆแม้จะตายในสนามก็ตาม พวกเขาเป็นนักรบที่กล้าหาญอย่างมาก

บนเส้นทางสั้นๆเพียง 2,000 เมตรนี้ ได้ทิ้งโศกนาฏกรรมที่น่าเศร้าไว้ เบื้องหลัง

ทหารม้าที่พุ่งเข้ามาเป็นกลุ่มแรก ได้รับความเสียดายอย่างหนัก แม้ว่า พวกเขาส่วนใหญ่จะถูกสังการ แต่ก็ยังมีบางส่วนที่พุ่งเข้าไปถึงขบวนทัพ เกียรติยศ, ศักดิ์ศรี และความรับผิดชอบ สามารถช่วยให้ผู้คนเอาชนะ ความกลัวได้ แม้ว่าเพื่อนๆของพวกเขาจะล้มลงอย่างต่อเนื่อง พวกเขาก็ ยังคงเดินหน้าต่อไป

เมื่อเหล่าผู้เล่นอาชีพสายการทำงานที่อยู่เบื้องหลัง บนกำแพงเมืองเห็น เช่นนั้น มันราวกับหัวใจของพวกเขาถูกฉีกกระชาก และส่วนใหญ่ในหมู่ พวกเขาก็เป็นหญิงสาว แล้วพวกเขาจะทนต่อฉากตรงหน้านี้ได้อย่างไร? เมืองเฟิงซานทั้งเมืองเต็มไปด้วยบรรยากาศที่ตึงเครียดและโกรธเกรี้ยว ชาวสิงคโปร์ในปัจจุบัน ไม่อาจจะแยกระหว่างในเกมส์และในโลกจริงได้ เลย

ทุกสิ่งทุกอย่างสมจริงอย่างมาก

เกียรติดยศของประเทศ ที่มองไม่เห็น กลายเป็นสิ่งที่มีตัวตนขึ้นมาจริงๆ มันเต็มอยู่ในหัวใจของพวกเขา ไม่อาจจะทำลายลงได้

ชะตากรรมประเทศของพวกเขา และชะตากรรมของพวกเขาทุกคน ต่าง
ก็เชื่อมโยงกันและกันอย่างแนบชิด
นี่คือสงครามระหว่างประเทศ
วีรบุรุษและโศกนาฏกรรมถูกกำหนดให้อยู่ร่วมกัน
•••
ณ เมืองหลวงสิงโต, พระราชวัง
เมื่อความคิดและเป้าหมายของผู้เล่นรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน สิงโตสีขาว หิมะขนาดยักษ์ ที่อยู่ลึกเข้าไปในพระราชวังก็ค่อยๆเปิดตาขึ้น
สงครามระหว่างประเทศกำลังจะพบกับจุดเปลี่ยน
•••
การสู้รบด้านนอกเมืองเฟิงซานยังคงดำเนินต่อไป มันไม่ได้หยุดลงเพียง
เพราะอารมณ์ที่เกิดขึ้นเลย ความตายเป็นสิ่วที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และไม่มี
ความที่เมตตาใดๆในสนามรบ
นี่เป็นการสู้รบที่แปลกประหลาดที่สุดในชีวิตของเจิ้งเหอ

ในสนามรบ ปืนใหญ่ยิงออกไป และฝนลูกศรก็พุ่งออกไปอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม มันกลับไม่มีแม่น้ำโลหิตเกิดขึ้น เพราะช่วงเวลาที่เหล่าผู้ เล่นถูกสังหาร พวกเขาจะฟื้นคืนกลับมาที่เมืองหลวงสิงโต

เมื่อพวกเขาตาย อาวุธและอุปกรณ์จะถูกดรอปออกมา

ด้วยเหตุนี้เอง อาวุธ, ชุดเกราะ และพาหนะต่างๆจึงกระจัดกระจายอยู่ ทั่วสนามรบ เมื่อรวมกันมากๆ มันสร้างเป็นฉากที่น่าตกตะลึงอย่างมาก

ในขณะที่เหล่าผู้เล่นจำนวนมากฟื้นคืนกลับมาที่เมืองหลวงสิงโต มันทำ ให้เมืองเนืองแน่นในฉับพลัน วิญญาณนันไม่ถ้วน ลอยเข้าสู่หอคืนชีพ อย่างต่อเนื่อง สร้างเป็นฉากที่น่ากลัวอย่างมาก

เมื่อเห็นเหล่าผู้เล่นมือใหม่เดินออกมากลุ่มแล้วกลุ่มเล่า ทั่วทั้งเมือง หลวงสิงโตก็กลายเป็นตกตะลึง

ความแข็งแกร่งและความโหดร้ายของศัตรู ทำให้เหล่าผู้เล่นในเมือง หลวงสิ่งโตตระหนักได้ถึงระดับความอันตรายที่ประเทศของพวกเขา กำลังเผชิญอยู่ ในฉับพลัน เหล่าผู้เล่นที่กล้าหาญเดินไปยังประตูเทเล พอร์ต เพื่อมุ่งหน้าสู่สนามรบ

ผู้เล่นที่เข้าร่วมสนามรบส่วนใหญ่จะเป็นผู้เล่นรุ่นเยาว์ พวกเขาเป็นกลุ่ม ที่เลือดร้อนมากที่สุด อย่างไรก็ตาม เมื่อเหล่าผู้เล่นได้ข่าวว่าแนวหน้า ล้มเหลว เหล่าผู้เล่นวัยกลางคนก็เริ่มออกเดินทางไปสู่สนามรบเช่นกัน เป้าหมายและปณิธานของประเทศเชื่อมต่อกัน

ฟอรั่มสิงคโปร์ระเบิดขึ้น โพสต์เกี่ยวกับสงครามปรากฏขึ้นทุกแห่ง ข่าว จากแนวหน้าถูกรายงานอย่างต่อเนื่อง

ผู้เล่นบางส่วนไม่ได้อยู่ที่เมืองหลวงสิงโตในขณะที่สงครามเกิดขึ้น พวก เขาทำภารกิจอยู่ในเขตทุรกันดาร หรือฝึกฝนอยู่ในภูเขา เมื่อพวกเขา ได้รับข่าว พวกเขาก็รีบกลับมาโดยไม่ลังเล ผู้ที่อยู่ใกล้เมืองหลวงสิงโต ก็ กลับมาที่เมืองหลวงสิงโต ส่วนผู้ที่อยู่ใกล้เมืองเฟิงซาน ก็ไปที่เมืองเฟิง ซาน

ความแข็งแกร่งที่แท้จริงของประเทศเริ่มปรากฏขึ้น

การสู้รบครั้งนี้กลายเป็นสงครามอย่างเต็มรูปแบบ

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า กลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคได้รับแรงกดดันมาก เพียงใด เนื่องจากพวกเขาไม่ยอมเคลื่อนไหวอะไร ผู้เล่นอาชีพสายการ ทำงานจำนวนมาก ไปประท้วงที่หน้าประตูของสถานที่ทำการของกิลด์

มีคำกล่าวที่สบประมาทและดุเดือดจำนวนมากถูกโพสต์ 'คนทรยศของ ประเทศ' คือ โพสต์ที่อยู่หัวข้อบนสุดในฟอรั่ม

แม้จะมีการประทวงเช่นนี้ก็ตาม กลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคก็ยังคงไม่ เคลื่อนไหวใดๆ โดยไม่ต้องกล่าวถึงผู้เล่นภายนอก แม้แต่ผู้เล่นภายในกิลด์จำนวนมากก็ ไม่พอใจกับการตัดสินใจเช่นนี้ สมาชิกจำนวนมากเรียกร้องให้พวกเขา ออกไปต่อสู้ บางคนก็ออกไปต่อสู้ด้วยตัวเอง

อย่างช่วยไม่ได้ ผู้นำกิลด์ เฉินกวง ทำได้เพียงก้าวออกมาอธิบายเหตุผล "พี่น้อง ในเวลาเช่นนี้พวกเราต้องสงบลงก่อน การใช้อารมณ์จากการ รุกรานของศัตรู สามารถแก้ปัญญาอะไรได้? ถ้าพวกเขาโจมตีเมือง หลวงสิงโต แล้วพวกเราไม่อยู่ จะเกิดอะไรขึ้น"

" "

"ถ้าเมืองหลวงสิงโตถูกยึด พวกเราจะแบกรับบาปทั้งหมดของประเทศ ได้อย่างนั้นหรือ?" เฉินกวงได้รับการยอมรับจากตระกูลชั้นสูงในสิงคโปร์ เขาจึงมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดูแลประเทศของเขา ความรับผิดชอบเช่นนี้ มีเพียงคนชั้นสูงที่แท้จริงเท่านั้นที่จะมีได้ จากคำ กล่าวของเขา มันเห็นได้ชัดว่าเขาหลงไหลสิงคโปร์มากกว่าผู้เล่นอื่นๆ ในเมืองหลวงสิงโต กลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคคือจักรพรรดิ กองกำลัง ชั้นสูงของประเทศถูกรวมไว้ที่นี่ ตรงกันข้ามกับลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซาน เขาเป็นเพียงคนชั้นสูงทั่วๆไป ที่ไม่อาจจะเทียบเคียงกับเฉินกวงได้ ในประเทศสิงคโปร์ กิลด์นั้นแข็งแกร่ง แต่ลอร์ดนั้นอ่อนแอ

สถานการณ์ของพวกเขา แตกต่างจากประเทศจีนและประเทศอื่นๆ

ด้วยมีพื้นที่ขนาดเล็กเกิน เหล่าลอร์ดจึงไม่อาจขยายอิทธิพลของพวก เขาได้

ตัวอย่างเช่น เมืองเฟิงซาน เมืองขนาดกลางระดับ 2 ถือเป็นขีดจำกัด ของมันแล้ว

ในทางตรงกันข้าม กิลด์ไม่จำเป็นจะต้องใช้พื้นที่ในการพัฒนามากมาย นัก สถานการณ์เกมส์ในประเทศสิงคโปร์เจึงมีนักผจญภัยเป็นใหญ่ กิลด์เป็นดั่งผู้ปกครองที่แท้จริงของประเทศ

คำกล่าวของเฉินกวงจึงส่งผลต่อผู้เล่นอย่างมาก

บรรยากาศเคร่งเครียดอย่างไม่น่าเชื่อ คนชั้นสูงภายในกิลด์สนับสนุน เขา อย่างไรก็ตาม สมาชิกทั่วไปยังคงไม่เข้าใจ

"แต่พวกเราไม่สามารถจะนั่งดูอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไรเลยใช่หรือไม่?" สมาชิกคนหนึ่งถามขึ้น

"ถ้าศัตรูมีเพียงกองกำลังเดียว พวกเราจะไม่เดินไปตามแผนของพวก เขาหรือ หากพวกเราเอาแต่อยู่ในเมืองหลวงสิงโต? เมื่อเวลาผ่านไป แล้วพวกเราประสบกับความสูญเสีย พวกเราจะกู้สถานการณ์ได้ อย่างไร?" บางคนเสนอความคิดของพวกเขา

ขณะที่ได้ยินคำกล่าวนี้ ทุกคนก็เริ่มเห็นด้วย

"พวกเราไม่ได้ไม่ทำอะไรเลย" เฉินกวงกล่าวสรุป "พี่น้องทั้งหลาย ข้า สัญญาว่า ถ้าหน่วยสอดแนมของพวกเราไม่พบศัตรูอื่นๆอีก ข้าจะนำ พวกเจ้าทั้งหมดไปช่วยเมืองเฟิงซาน"

"เยียม!"

บรรยากาศเริ่มร้อนขึ้น

"แต่ข้าจะขอกล่าวคำบางอย่างก่อน ก่อนที่กิลด์จะเคลื่อนไหว สมาชิก คนใดที่กล้าเคลื่อนไหวด้วยตัวเอง ข้าจะไล่พวกเขาออกจากกิลด์ของ พวกเราทันที" เฉินกวงกล่าว

"พวกเราเข้าใจ"

เมื่อได้รับคำสัญญาจากหัวหน้ากิลด์ เหล่าผู้เล่นทั่วไปก็แสดงออกจาก พึงพอใจ

เหล่าสมาชิกทั่วไปกลับออกไป เหลือเพียงกลุ่มคนชั้นสูงของกิลด์ที่ยัง อยู่

"ท่านผู้นำกิลด์ พวกเราควรขอความช่วยเหลือจากอาเซียนหรือไม่?" บางคนถามขึ้น

การขอความช่วยเหลือเป็นดั่งสิ่งต้องห้าม

อย่างไรก็ตาม การแสดงออกของเฉินกวงยังคงสงบ "ไม่ ยังไม่ถึงเวลา ถ้าศัตรูมีเพียงกองเรือเดียว และทหารเพียง 20,000 นาย แล้วเราขอ ความช่วยเหลือจากประเทศอื่นๆ พวกเราจะไม่ถูกหัวเราะเยาะหรอก หรือ?"

"ถูกต้อง หากพวกเขาไม่สามารถจะต่อสู้กับทหารเพียง 20,000 นาย ด้วยกำลังของทั้งประเทศได้ พวกเขาจะไม่กลายเป็นตัวตลก และ สิงคโปร์จะอยู่ในแวดวงอาเซียนได้อีกหรือ?"

เรื่องนี้ได้รับการสนับสนุน และไม่มีใครกล่าวถึงมันอีก

ขณะที่ความวุ่นวายเกิดขึ้นในเมืองหลวงสิงโต การสู้รบที่เมืองเฟิงซานก็ ใกล้จะสิ้นสุดลง ผู้เล่นสิงคโปร์ 40,000 คน ต่อสู้เพื่อความตาย พวกเขา โยนตัวเองเข้าสู่สนามรบโดยไม่ลังเล

ด้วยเหตุนี้เอง มันจึงสามารถสร้างแรงกดดันให้กับกองกำลังตะวันออก ได้

กลุ่มแรกที่ได้รับผลกระทบก็คือ ทหารธนู ในขณะที่พวกเขาเดินทางทาง เรือ พวกเขามีลูกศรจำนวนจำกัด ฝนลูกศรที่ถูกยิงออกไปอย่างต่อเนื่อง มันได้ผลาญลูกศรของพวกเขาไปในจำนวนที่น่าตกใจ โดยไม่มีทางเลือกอื่น เจิ้งเหอสั่งให้เคลื่อนย้ายลูกศรทั้งหมดออกมาจาก เรือรบ ทุกคนต้องรู้ก่อนว่า ลูกศรเหล่านี้ถูกเตรียมไว้สำหรับการสู้รบใน ทะเล

นอกจากนั้น ปืนใหญ่ก็เผชิญกับสถานการณ์ที่ไม่ต่างกันนัก การยิงปืนใหญ่อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดคำถามเกี่ยวกับกระบอกปืน ใหญ่

โชคดีที่ปืนใหญ่ของดินแดนซานไห่ ได้รับการออกแบบกระบอกปืนใหญ่ ใหม่จากสถาบันวิจัยที่ 7 ถ้าพวกเขาสร้างตามแบบราชวงศ์หมิง กระบอกปืนใหญ่อาจจะระเบิดไปแล้ว

ถึงอย่างนั้นก็ตาม กระบอกปืนใหญ่ก็ไม่สามารถจะถูกใช้งานอย่าง ต่อเนื่องได้ เมื่อเจิ้งเหอได้ยินเช่นนั้น เขาก็สั่งให้ปืนใหญ่ทั้ง 50 กระบอก สลับกันยิง เพื่อพักตัวกระบอกปืนใหญ่บ้าง

ในฉับพลัน พลังทำลายของปืนใหญ่ลดลงไปกว่าครึ่ง

โชคดีที่ท่าเรื่อยังคงอยู่ภายใต้การควบคุมของกองกำลังตะวันออก เจิ้ง เหอจึงรีบสั่งให้คนไปขนปืนใหญ่จากเรือรบมาแนวหน้าเพิ่มเติม

เจิ้งเหอกำลังทุ่มอย่างเต็มกำลัง และลบทางถอยของกองกำลัง ตะวันออกโดยสมบูรณ์ หากพวกเขาถูกบังคับให้ถอย พวกเขาจะไม่มี ปืนใหญ่และลูกศรให้ใช้อีก พวกเขาจะถูกทิ้งไว้กับความว่างเปล่า เท่านั้น

กองกำลังตะวันออกเตรียมจะต่อสู้เพื่อความตายบนบก

ปัจจัยที่สำคัญที่สุดก็คือ กองกำลังทหารปืนพกและทหารโล่ดาบ เมื่อ เวลาผ่านไป ขณะที่พลังโจมตีด้านหน้าอ่อนกำลังลง และผู้เล่นออกมามากขึ้น ขบวนทัพอาจจะถูกทำลายลงได้

หากกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคตัดสินใจเข้าร่วมสงครามในท้ายที่สุด มันก็อาจจะจบลงในระยะเวลาอันสั้น

ส่วนที่เลวร้ายที่สุดก็คือ กองกำลังตะวันออกไม่สามารถจะควบคุม ความกลัวได้ หากผู้เล่นฝ่ายศัตรูมองเห็นว่าพวกเขาหมดแรง มันจะ กลายเป็นการเพิ่มจิตวิญญาณแห่งการต่อสู้ของศัตรู

ในสถานการณ์เช่นนั้น เหล่าผู้เล่นก็จะกลายเป็นบ้าคลั่งมากขึ้น

TWO Chapter 627 วิธีการที่ใหดร้าย

การสู้รบครั้งนี้ กำลังกลายเป็นการสู้รบแห่งความจิตใจ

ใครก็ตามที่แสดงความหวาดกลัวออกมาก่อน พวกเขาจะประสบกับ ความพ่ายแพ้และสูญเสีย โชคดีที่กองกำลังตะวันออกมีขุนพลระดับพระเจ้าที่มีประสบการณ์ มากมายเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งมันทำให้พวกเขาสามารถปรับตัวให้เข้ากับ สถานการณ์ได้ หลังจากออกคำสั่งปรับการใช้งานปืนใหญ่แล้ว เจิ้งเหอ ก็เริ่มออกคำสั่งอีกครั้ง "รองเผ่ย!"

"ท่านขุนพล!"

"น้ำองครักษ์ส่วนตัวของท่าน, กองกำลังสำรอง และทหารโล่ดาบ 2,000 นาย จากปีกทั้งสองข้างออกไป ท่านจะต้องพุ่งเป้าไปที่การทำลายจิตใจ ของพวกเขา เข้าใจหรือไม่?" เจิ้งเหอทุ่มกองกำลังของพวกเขาทั้งหมด เพื่อต่อสู้ในเชิงรุก

"ขอรับท่านขุนพล!"

เผ่ยตงหลายเชื่อมั่นในเจิ้งเหออย่างเต็มที่

"จำไว้ว่า ท่านมีเวลาเพียงครึ่งชั่วโมงเท่านั้น" การแสดงออกของเจิ้งเหอ เคร่งเครียดอย่างมาก กองกำลังตะวันออกเป็นเหมือนธนูที่ถูกรั้งจนตึง พวกเขาสามารถจะพังทลายลงได้ตลอดเวลา

"ข้าเข้าใจแล้วขอรับ!" เผ่ยตงหลายรีบออกไปเตรียมตัวในทันที่

5 นาทีต่อมา กองกำลังของเขาก็รวมตัวกัน เหมือนดังลูกศรที่ถูกยิง ออกมาจากทั้ง 2 ด้าน พวกเขาพุ่งออกมาจากทั้งด้านซ้ายและขวา ทะลวงเข้าไปในกองกำลังผู้เล่น เนื่องจากเวลามีจำกัด กองกำลังของเผ่ยตงหลายจึงพุ่งออกไปอย่าง มุ่งมั่นและจิตใจเต็มไปด้วยความโหดเหี้ยม ในขณะเดียวกัน เจิ้งเหอก็ สั่งให้ทหารธนู, ปืนใหญ่, และทหารปืนพก ยิงเปิดทางให้กับพวกเขา

เมื่อเผชิญกับการโจมตีในฉับพลัน เหล่าผู้เล่นก็ตื่นตระหนก สุดท้ายแล้ว พวกเขาก็เป็นเพียงกลุ่มผู้เล่นนักผจญภัย และนี่เป็นสงครามครั้งแรก ของพวกเขา ที่พวกเขามาถึงขั้นตอนปัจจุบันได้ มันเป็นเพราะพวกเขา ได้รับแรงบันดาลใจอย่างเต็มเปี่ยม

ในด้านกลยุทธ์ กองกำลังผู้เล่นเหล่านี้เป็นดั่งมือใหม่

เมื่อปีกทั้ง 2 ข้างของพวกเขาถูกโจมตี การโจมตีของกองกำลังกลางของ พวกเขาก็หยุดลง ขบวนทัพของศัตรูเป็นดั่งปีศาจร้าย ที่กวัดแกว่งกรง เล็บมาเก็บเกี่ยวชีวิตของเพื่อนพ้องในกองกำลังของพวกเขา

ความเศร้าและความสิ้นหวังเริ่มแพร่กระจายออกไป เนื่องจากผู้ที่ บาดเจ็บล้มตายเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว

ด้วยเหตุนี้ ขวัญกำลังใจของพวกเขาจึงทรุดต่ำลง

"ถอยกันเถอะ!" บางคนเสนอขึ้น

การสู้รบครั้งนี้จะเป็นการเพิ่มผู้เสียสละโดยไม่จำเป็น

"ถอย!"

เหล่าผู้เล่นหนืออกจากสนามรบช้าๆ ในความคิดของพวกเขา ครั้งนี้ พวกเขาไม่ได้หลบหนืออกมาด้วยความกลัว แต่พวกเพียงแค่เลือกที่จะ ล่าถอย เนื่องจากสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดด้านหน้าของพวกเขา พวก เขาสามารถถอยกลับไปที่เมืองเฟิงซานเพื่อคิดแผนการใหม่ได้

ไม่มีใครสามารถตำหนิหรือกล่าวโทษกองทัพได้

"ทุกคนทำได้แล้ว!"

"ยินดีต้อนรับกลับมา วีรบุรุษของพวกเรา!"

ผู้เล่นสิงคโปร์หลายคนส่งเสียงเชียร์ และปรบมือให้กับเหล่าทหารที่ กลับมาจากสนามรบ

ขวัญกำลังใจของผู้เล่นสิงคโปร์ไม่ได้ถูกทำลายลงโดยสิ้นเชิง

อย่างไรก็ตาม ความล้มเหลว 2 ครั้งซ้อน ยังคงมีผลอย่างมากต่อความ เชื่อมั่นของผู้เล่นสิงคโปร์ หลังจากที่การสู้รบครั้งนี้จบลง มีผู้เล่นสิงคโปร์ มากกว่าครึ่งที่ถูกฝังอยู่ในสนามรบ

จากกองกำลังผู้เล่น 40,000 คน เหลือเพียงไม่ถึง 10,000 คน ที่ยังคงมี ชีวิตอยู่

ความเคร่งขริมและความเศร้าสลด วนเวียนอยู่ภายในเมืองเฟิงซาน ไม่ อาจจะทำให้หายไปได้โดยง่าย ต้องขอบคุณสถานการณ์ในปัจจุบัน มันทำให้เหล่าผู้เล่นโกรธเกรี้ยว สำหรับการไม่เคลื่อนไหวใดๆของกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซค เสียงการ ตำหนิกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซค มากกว่าดินแดนซานไห่เสียอีก

ภายในเมืองเฟิงซาน อารมณ์กระวนกระวาย, โกรธ และเศร้าเสียใจ สิ่ง เหล่านี้บังคับให้เฉินกวงนำกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคเดินทางมาเมือง เฟิงซานในที่สุด

เมื่อข่าวนี้กระจายออกมา ทั่วทั้งเมืองก็กลายเป็นวุ่นวาย

ในเวลานี้ กลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซค ได้ส่งกองกำลังชั้นสูงของพวกเขา ทั้งหมดเข้าร่วม ในตอนนี้ มีผู้เล่นอาชีพสายต่อสู้ถึง 50,000 คน ที่เข้า ร่วม ขณะที่มีผู้เล่นอาชีพสายการทำงานนับหมื่นเรียงรายอยู่เบื้องหลัง จำนวนนี้ เทียบได้กับผลรวมของจำนวนผู้เล่นในการโจมตี 2 คลื่นแรก

ในขณะเดียวกัน พวกเขาก็ทิ้งกองกำลังไม่ถึง 3,000 คน ไว้ปกป้องเมือง หลวงสิงโต

ด้วยเหตุนี้เอง ข่าวลือทั้งหมดจึงถูกทำลายลง

ไม่มีใครกล้าตำหนิกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคอีก

ในฐานะแกนหลักของผู้เล่นสิงคโปร์ กลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคมี สถานะที่มั่นคง แม้แต่ลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซานก็ยังต้องอ่อนน้อมต่อ เฉินกวง โดยปราศจากอุปสรรคใดๆ เฉินกวงได้เข้าควบคุมกองกำลังผู้เล่น จากปากของลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซาน เฉินกวงได้รับข่าวกรองแนวหน้าที่ ครอบคลุมทั้งหมด หลังจากที่ได้ฟังคำอธิบาย เขาก็เงียบลง และจมอยู่ กับความคิด ความแข็งแกร่งและความดื้อรั้นของศัตรูเกินกว่าที่เขา คาดคิดเอาไว้

เฉินกวงเดินขึ้นไปบนกำแพงเมือง และมองออกไปที่ขบวนทัพของศัตรู ใบหน้าของเขาเคร่งขรึมขึ้นในทันที ในเวลาเพียงชั่วโมงเดียว ขบวนทัพ ของกองกำลังตะวันออกได้รับการฟื้นคืนโดยสมบูรณ์

ขบวนทัพทั้งหมดเป็นส่วนโค้งขนาดใหญ่

ตามแนวโค้ง มีปืนใหญ่นับร้อยกระบอกถูกติดตั้วเอาไว้ สิ่งที่สำคัญที่สุด ก็คือ ขบวนทัพนี้มีคนจำนวนมาก ช่วยกันเสริมสร้างให้กับประสาทแห่ง นี้

เฉินกวงไม่ใช่ผู้เล่นทั่วไป จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะไม่ใจร้อน การพุ่งเข้าไป ในขบวนทัพดังกล่าวตรงๆ เป็นเหมือนกับการพุ่งเข้าไปสู่ความตาย ส่วน โค้งขนาดใหญ่นี้ ดูเหมือนกับปากที่อ้าค้างเอาไว้ สามารถกลื่นกินศัตรูที่ ขวางทางมันได้

มันเหมือนกับศัตรูได้ขุดหลุมกับดักเอาไว้ รอให้พวกเขากระโดดลงไป

ดั้งนั้น เฉินกวงจึงตัดสินใจปกป้องเมือง และไม่ออกไปโจมตีศัตรู
สิงคโปร์อยู่ในสถานการณ์ที่แพ้ไม่ได้ ขณะที่ศัตรูใช้ทรัพยากรของพวก
เขาออกไปเรื่อยๆ ขบวนทัพของพวกเขาก็จะถูกทำลายลงเอง โดยที่พวก
เขาไม่จำเป็นต้องโจมตี

อาจกล่าวได้ว่า เฉินกวงได้พิจารณาถึงทุกอย่างเป็นอย่างดีแล้ว ณ ค่ายของกองกำลังตะวันออก, เวลาเที่ยง

"╣!"

เมื่อเห็นว่าศัตรูล่าถอยออกไปแล้ว เจิ้งเหอก็ถอนหายใจออกมาอย่างโล่ งอก ในการสู้รบแห่งจิตใจ กองกำลังตะวันออกได้รับชัยชนะด้วยการ ตัดสินใจที่เด็ดขาดของเขา

ด้วยเหตุนี้ กองกำลังตะวันออกจึงมีเวลาพักหายใจ

ปืนใหญ่ที่ถูกใช้งานอยู่ตลอดก็มีเวลาพัก และปืนใหญ่ชุดใหม่ก็ที่ถูก เคลื่อนย้ายออกมา

การสู้รบหยุดลง ในเวลา 14.00 น.

ในฐานะที่เป็นฝ่ายได้รับชัยชนะ เจิ้งเหอสั่งให้เหล่ากะลาสีวิ่งไปที่สนาม รบ และรวบรวมอาวุธและอุปกรณ์ที่เหล่าผู้เล่นทิ้งเอาไว้ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งลูกศร ที่พวกเขาจำเป็นจะต้องใช้ สำหรับเหล่าทหาร พวกเขาใช้เวลานี้ในการพักและฟื้นคืนเรี่ยวแรงของ พวกเขา

ขบวนทัพนี้สามารถกำราบเหล่าผู้เล่นได้ในอัตราที่น่าตกใจ ผู้เล่น สิงคโปร์บนกำแพงเมือง ทำได้เพียงมองดูกองกำลังของศัตรู ฟื้นฟู เรี่ยวแรงของพวกเขากลับมาเท่านั้น

"ไอ้บ้าเอ้ย!" บางคนเต็มไปด้วยความเกลียดซัง แต่พวกเขาไม่สามารถ จะทำอะไรได้

ในความเป็นจริง กองกำลังตะวันออกไม่เพียงแค่ฟื้นฟูขบวนทัพเท่านั้น ถือโอกาสนี้ กองกำลังตะวันออกภายใต้การนำของเจิ้งเหอ ได้ส่งคน ออกไปค้าหาเสบียงและทรัพยากรจากหมู่บ้านใกล้ๆ

ชาวพื้นเมืองบางส่วนถูกเกณฑ์มายังสนามรบ เพื่อช่วยปรับปรุงการ ป้องกัน คนเหล่านี้จะทำหน้าที่ในการขุดคูน้ำและสร้างสิ่งกิดขวาง โครงการทั้งหมดจึงดูสมบูรณ์แบบมากขึ้น

เจิ้งเหอสั่งให้คนที่แข็งแรงเป็นพิเศษบางส่วน จัดตั้งเป็นกองทัพคนรับใช้ ขึ้นมา

จากมุมมองของเกษตรกร สงครรมระหว่างประเทศก็ไม่ต่างกับสงคราม ระหว่างลอร์ด เป้าหมายของพวกเขาก็คือความอยู่รอด พวกเขาจึงยินดี จะทำทุกอย่างเพื่อมัน

พวกเขาไม่ใช่ทหาร

ดังนั้น การจัดตั้งกองทัพคนรับใช้จึงราบรื่นมาก อย่างไรก็ตาม พลังต่อสู้ ของพวกเขานั้นต่ำอย่างแท้จริง พวกเขาอาจจะอ่อนแอยิ่งกว่ากองทัพผู้ เล่นเสียอีก

แน่นอนว่า เจิ้งเหอไม่ได้หวังว่าจะให้พวกเขาสังหารศัตรูหรือทำคณู ปการอะไรมากนัก เขามีแผนการอื่นๆสำหรับพวกเขา

นอกจากนี้ ยังมีผู้เล่นนักผจญภัยชาวสิงคโปร์บางส่วน ที่กำลังออกผจญ ภัยในเขตทุรกันดารถูกจับกลับมาด้วย

ผู้เล่นเหล่านี้มีทั้งผู้เล่นอาชีพสายการทำงานและอาชีพสายการต่อสู้ ช่วงบ่าย กองกำลังตะวันออกยุ่งอยู่กับหมู่บ้านรอบๆ พวกเขานำคน 3,000 คน ที่จัดตั้งเป็นกองทัพคนรับใช้ กับกุมชาวพื้นเมือง 2,000 คน และผู้เล่นได้อีก 200 คน

มันเป็นการเก็บเกี่ยวที่ดีอย่างแท้จริง

นอกเหนือจากเมืองเฟิงซานแล้ว ดินแดนอื่นๆได้กลายเป็นดั่งบ้านของ
กองกำลังตะวันออก พวกเขาทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการได้อย่างเต็มที่
การกระทำอันอาจหาญของพวกเขา ทำให้ผู้เล่นทั้งหมดที่อยู่ภายใน
เมืองเฟิงซานโกรธเกรี้ยวเป็นอย่างมาก จนพวกเขาแทบจะพุ่งเข้าไปหา

ศัตรูอย่างไม่คิด หากเฉินกวงไม่ออกมาห้ามปรามพวกเขาไว้ พวกเขาคง จะพุ่งออกมาหากองกำลังตะวันออกเพื่อรับความตาย

เฉินกวงพยายามทำทุกอย่างอย่างเต็มที่ เขารู้ดีว่าทั้งหมดเป็นแผนการ ยั่วยุของศัตรู ถึงอย่างนั้น เขาก็ยังคงเกือบจะควบคุมอารมณ์ตัวเองไม่ อยู่

เขาไม่สามารถจะทนมองดูชาวสิงคโปร์ โดยเฉพาะเหล่าผู้เล่น ที่ถูก จับกุมและถูกทรมาน

ความเกลียดซังระหว่างทั้ง 2 ฝ่าย เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

ผู้เล่นสิงคโปรเต็มไปด้วยความเกรี้ยวกราด ขณะที่เจิ้งเหอก็เผชิญกับ สถานการณ์ที่ยากลำบาก

เขาไม่ได้คาดหวังว่าผู้เล่นเหล่านี้จะยังสงบอยู่ได้ ไม่ว่ากองกำลัง ตะวันออกจะทำสิ่งใหดร้ายเพียงใด ศัตรูก็ยังไม่ยอมเคลื่อนไหว พวกเขา ยังคงอยู่ปกป้องเมืองเช่นเดิม เขาไม่มีความมั่นใจเลยว่า จะสามารถ ทำลายเมืองเฟิงซานิที่มีการป้องกันที่แข็งแกร่งได้เลย ถ้ามันยังคง ดำเนินต่อไปเช่นนี้ ภารกิจที่ให้ดึงดูดความสนใจของศัตรูคงจะล้มเหลว เจิ้งเหอรู้สึกกังวล เมื่อคิดถึงว่าลอร์ดของเขากำลังรอพวกเขาอยู่ เมื่อ พระอาทิตย์กำลังจะตกลง และวันแรกกำลังจะสิ้นสุดลง เจิ้งก็ไม่ สามารถจะสงบสติอารมณ์ได้อีกต่อไป

"ท่านขุนพล ข้ามีแผน" เผ่ยตงหลายกล่าว "อย่างไรก็ตาม แผนการนี้คง จะทำให้สวรรค์เกรี้ยวกราดเป็นอย่างมาก"

"รีบกล่าวมาเร็ว!" เจิ้งเหอเร่งเขา

"พวกเรากับกลุ่มผู้เล่นได้ไม่ใช่หรือ? เหตุใดพวกเราไม่นำพวกเขาไป ด้านหน้าขบวนทัพ และสังหารพวกเขาที่ละคนที่ละคนล่ะ พวกเราจะ ข่มขู่พวกเขาว่า พวกเราจะสังหารคน 1 คน ทุกๆ 10 นาที ถ้าพวกเขาไม่ ยอมออกมา" เผ่ยตงหลายกล่าว "ข้าไม่เชื่อว่าศัตรูจะยังอดทนอยู่ได้" เมื่อเจิ้งเหอได้ยินเช่นนั้น เขาก็กลายเป็นแข็งค้าง และไม่ได้กล่าวตอบ

เมื่อเจิงเหอได้ยินเช่นนั้น เขาก็กลายเป็นแข็งค้าง และไม่ได้กล่าวตอบ ใดๆออกไป เจิ้งเหอถูกพิจารณาว่าเพียงพอที่จะเป็นขุนพล แต่เขาก็ ยังคงไม่โหดเหี้ยมเพียงพอ

ในประวัติศาสตร์ เจิ้งเหอเป็นที่รู้จักกับดีว่าเขาเป็นคนรักสงบ ถ้าผู้บัญชาการเป็นไป่ฉีหรือหานสิน พวกเขาจะไม่ลังเลใดๆ และตอบ รับข้อเสนอของเผ่ยตงหลายทันที

แต่เจิ้งเหอไม่สามารถจะทำเช่นนั้นได้

ถ้าโอหยางโชวไม่ได้ทำให้เจิ้งเหอได้รับบทเรียนในระหว่างสงคราม อันนัม เขาอาจจะเผชิญกับการต่อต้านทางความคิด ในการโจมตี สิงคโปร์ อย่างไรก็ตาม ในตอนนี้ เขาจำเป็นต้องสั่งให้สังหารเชลย มันทำให้เขา ตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

"ให้ข้าคิดเกี่ยวกับมันก่อน" เจิ้งเหอยังไม่รู้ว่าเขาจะตัดสินใจเช่นใดดี

"ท่านขุนพล พวกเราไม่สามารถจะลากเวลาได้อีกต่อไป!" เผ่ยตงหลาย กล่าวอย่างเป็นกังวล "ถ้ามันยังเป็นเช่นนี้ต่อไป และส่งผลต่อสงคราม ทั้งหมด แล้วพวกเราจะตอบท่านลอร์ดเช่นไร?"

คำกล่าวของเผ่ยตงหลายทำให้เจิ้งเหอตื่นขึ้น

หลังจากนั้นไม่นาน เขาก็เปิดปากและกล่าวว่า "เมื่อเป็นเช่นนั้น ข้าจะ ให้ท่านเป็นผู้จัดการเรื่องนี้"

"ขอรับท่านขุนพล!" เผ่ยตงหลายตอบรับอย่างไม่ลังเล

TWO Chapter 628 โศกเศร้าและอนาจใจ

เสาไม้นับร้อยๆถูกปักเป็นแนวยาว ก่อนถึงพื้นที่หน้าขบวนทัพ

บนกำแพงเมือง ผู้เล่นสิงคโปร์มองดูฉากแปลกๆนี้ ไม่เข้าใจว่าศัตรูกำลัง ทำอะไรอยู่ จากนั้น พวกเขาก็เห็นเพื่อนๆของพวกเขา ถูกลากออกมา จากค่ายเชลยอย่างโหดร้าย แล้วถูกผูกติดกับเสาเหล่านั้น

"ทุกคนฟังให้ดี หากพวกเจ้าเป็นลูกผู้ชายล่ะก็ จงออกมาต่อสู้กับพวก เรา ไม่อย่างนั้น พวกเราจะสังหารเชลยทั้งหมดเหล่านี้ เมื่อเวลานั้น มาถึง ก็อย่าหาว่าพวกเรานั้นโหดร้าย" ภายใต้คำแนะนำของเผ่ยตง หลาย ทหารตะโกนเข้าไปบนกำแพงเมือง

คำกล่าวเหล่านี้ทำให้ผู้เล่นสิงคโปร์เกรี้ยวกราดเป็นอย่างมาก

"ไอ้พวกสัตว์เคร้จฉาน!" บางคนด่าออกมา

"ไอ้พวกขึ้ขลาด!"

คำด่าต่างๆ ถูกโยนเข้าสู่กองกำลังตะวันออก อย่างไรก็ตาม พวกเขาทำ ได้เพียงด่าออกไป พวกเขาไม่สามารถจะออกไปนอกเมืองได้ ไม่มีใคร กล้าต่อต้านศักด์ศรีของเฉินกวง

นอกจากนี้ 70% ของผู้เล่นในเมืองเฟิงซาน ยังเป็นสมาชิกของกลุ่ม
ทหารรับจ้างเทมาเซค แน่นอนว่าพวกเขาจะไม่ขัดคำสั่งของผู้นำกิลด์พ
วกเขา พวกเขาทำได้เพียงดุด่ากองกำลังตะวันออก เพื่อระบายความ
โกรธของพวกเขาได้เท่านั้น

เมื่อเผ่ยตงหลายได้ยินเช่นนั้น เขาก็โบกมือให้หน่วยปืนพก ที่กำลังรอ คำสั่งของเขาอยู่

"เตรียมพร้อม!" นายกองหน่วยปืนพกออกคำสั่งทันที "ยิง!"

ปัง! ปัง! ปัง! ปันถูกยิงออกไป ทำให้เชลย 10 คน ถูกสังหารทันที

" "

บนกำแพงเมือง กลายเป็นเงียบลงในทันที ผู้เล่นสิงคโปร์ไม่คิดว่าศัตรู จะทำตามที่ขู่จริงๆ

"จงฟังให้ดี พวกเราจะไม่กล่าวซ้ำอีก ทุกๆ 10 นาที พวกเราจะสังหาร คน 1 คน หากพวกเจ้าต้องการเพียงเฝ้ามอง ก็จงอยู่ในเมืองต่อไปซะ!" ทหารกองกำลังตะวันออกตะโกนออกไป

ฮ่าๆๆ

เหล่าทหารหัวเราะออกมาอย่างไม่อาจควบคุมได้

นี่เป็นฟางเส้นสุดท้าย การดำเนินการเช่นนี้กำลังจะส่งผลกระทบอย่าง มาก เหล่าผู้เล่นสิงคโปร์บนกำแพงเมืองต่างก็ตกใจ และไม่รู้ว่าจะทำ อย่างไร

"รายงานเรื่องนี้ให้ท่านผู้นำกิลด์เร็วเข้า!" บางคนเสนอออกมา "ตกลง!"

หลังจากนั้น เฉินกวงที่อยู่ในคฤหาสน์ของลอร์ดก็ได้รับข่าว ที่ด้านข้าง ของเขาคือ ลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซาน และบุคคลชั้นสูงทั้งสี่ของกิลด์ เมื่อคนอื่นๆได้ยินข่าวนี้ พวกเขาก็ถึงกับพูดไม่ออก

"นี่มันกลุ่มสัตว์เคร็จฉานชัดๆ พวกเขาทำสิ่งที่น่ารังเกียจจริงๆ" บางคน สาบแช่งออกมา เฉินกวงขมวดคิ้ว และกล่าวอย่างเย็นชาว่า "ข้าได้ยินมาว่า ฉีเยว่หวู่ยี่มี ชื่อเสียงที่ดีในประเทศจีน เหตุใดผู้ใต้บังคับบัญชาของเขาถึงเป็น เช่นนี้?"

"นั่นมันภายในประเทศ แต่ตอนนี้เป็นสงครามระหว่างประเทศ จึงเป็น ธรรมดาที่เขาจะไม่สนใจมากนัก" ลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซานกล่าว

"ท่านผู้นำกิลด์ พวกเราจะทำเช่นไรต่อไป?"

เฉินกวงกัดฟันและกล่าวว่า "อดทน"

"แต่ข้ากลัวว่า ผู้เล่นทั่วไปจะไม่สามารถอดทนได้" บางคนรู้สึกเป็นกังวล "พยายามทำให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ นี่เป็นแผนการของศัตรู พวกเราไม่ สามารถปล่อยให้ศัตรูทำสำเร็จได้" เฉินกวงกล่าว

"พวกเราเข้าใจแล้ว!"

พวกเขาพยักหน้า แต่ไม่มีใครมั่นใจอย่างแท้จริง

วิธีการดังกล่าวเป็นเรื่องง่ายที่จะอดทนหรือ?

ภายในเวลาไม่ถึงครึ่งชั่วโมง ผู้คนภายในเมืองต่างก็โกลาหลวุ่นวาย
ทุกๆ 10 นาที จะมีเพื่อนของพวกเขาถูกสังหาร 1 คน ความเจ็บปวด
และความไร้อำนาจ ทำให้พวกเขายากจะอดทนได้ นี่เป็นการทดสอบ
จิตใจของพวกเขาอย่างมาก

แม้ว่าเหล่าคนชั้นสูงในกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคจะออกมาใน้มน้าว พวกเขา แต่สถานการณ์กลับแย่ลงเรื่อยๆ โดยเฉพาะผู้เล่นที่ไม่ได้เป็น สมาชิกของกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซค พวกเขาโกรธเกรี้ยวเป็นอย่าง มาก ขณะที่เสียงแห่งความกดดันดังขึ้นอย่างต่อเนื่อง ความรู้สึกที่ไม่ดี ต่อกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคก็เริ่มเพิ่มมากขึ้น

กลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคมาช้า และตอนนี้ พวกเขายังไม่เต็มใจที่จะ ออกไปต่อสู้ ทุกคนต่างก็จ้องมองพวกเขา และเต็มไปด้วยคำถามและ ความสงสัยมากมาย

ส่งผลให้แม้แต่เหล่าสมาชิกเองก็เริ่มสงสัยเช่นกัน

"ผ่านไป 1 ชั่วโมงแล้ว คงจะต้องมอบบางอย่างให้กับพวกเขาแล้ว!" เผ่ยตงหลายสั่งให้หน่วยปืนพก สังหารคนอีก 10 คน

ศัตรูได้ทำการสังหารผู้หญิง 10 คน ในครั้งนี้ ดอกไม้ทั้งสิบถูกทำให้แห้ง เหี่ยวต่อหน้าพวกเขา มันเป็นดั่งโศกนาฏกรรมและโหดร้ายเป็นอย่าง มาก

ฉากดังกล่าวทำให้ความโกรธของพวกเขามาถึงจุดแตกหัก

"ข้าไม่สนอะไรอีกแล้ว!" เด็กหนุ่มคนหนึ่มก้าวออกมา เขาซักดาบของ เขาออกมา และประกาศดังลั่นว่า "ถ้าพวกเจ้ายังเป็นลูกผู้ชายอยู่ ก็ ออกไปกับข้า แม้ว่าจะต้องตาย ก็ยังดีกว่าใช้ชีวิตอย่างขึ้ขลาด!" "พวกเราไม่แม้แต่จะปกป้องผู้หญิงได้ แล้วพวกเราจะเป็นลูกผู้ชายได้ อย่างไร?"

"พวกเราจะไม่ใช้ชีวิตโดยปราศจากเป้าหมาย!"

"ทุกคนสงบลงก่อน อย่าเพิ่งใจร้อนไป!" คนชั้นสูงจากกลุ่มทหารรับจ้าง เทมาเซคมาใน้วน้าวพวกเขาอีกครั้ง

แต่ความสงบไม่ได้ตอบรับเขา กลับกลายเป็นพายุอันรุนแรงที่ต้อนรับ พวกเขา

ชายหนุ่มคนนั้นกระโดดออกมา และชี้ดาบไปที่จมูกของคนชั้นสูงคนนั้น ใบหน้าของเขาเต็มไปด้วยความเยาะเย้ย และกล่าวเสียงดังว่า "หาก เจ้าต้องการจะขี้ขลาด ข้านั้นไม่สนใจ แต่เหตุใดพวกเราถึงจะต้องทำ ตามสิ่งที่เจ้ากล่าวด้วย?"

"ถูกต้อง!" ชายวัยกลางคนที่มีรอยแผลเป็นก้าวออกมา "กลุ่มคนขึ้ขลาด นี้ไม่แม้แต่จะต่อสู้ ข้ารู้สึกอับอายจริงๆที่ต้องมาอยู่ข้างๆพวกเจ้า!"

ความไม่พอใจกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซคระเบิดขึ้น

"พวกเราไม่ได้ขึ้ขลาด!" สมาชิกคนหนึ่งพยายามโต้กลับ

ทั้ง 2 ฝ่าย เกือบจะต่อสู้กันในเมือง

พวกเขาหยุดลงเพราะมีเหล่าผู้เล่นอาชีพสายการทำงานเข้ามาระงับ เหตุ ถึงอย่างนั้น พวกเขาก็ไม่อาจจะเดินด้วยกันได้อีกต่อไป

"พี่น้อง พวกเราออกไปสังหารพวกมัน แล้วช่วยเพื่อนพ้องของพวกเรา กัน!" ผู้ที่รอดชีวิตกลับมาจากสนามรบในก่อนหน้านี้ เตรียมพร้อมที่จะ กลับเข้าสู่สนามรบอีกครั้ง

ผู้เล่น 10,000 คน ก้าวออกมาอีกครั้ง พวกเขาไม่สนใจเหล่าคนที่ พยายามใน้มน้าวพวกเขา พวกเขาเข้าใจดีว่าพวกเขาอาจจะตาย แต่ พวกเขาก็ยังคงจะเข้าสู่สนามรบ เหล่าทหารเดินออกไป และร้องเพลง สงครามของพวกเขา

. . .

บนกำแพงเมือง เหล่าผู้เล่นหญิงเต็มไปด้วยอารมณ์ ขณะที่พวกเธาส่ง เหล่าวีรบุรุษของพวกเธอออกไปสู่ความตาย

ทั่งทั้งเมืองเต็มไปด้วยการร่ำให้

สมาชิกทหารรับจ้างเทมาเซคยังคงไม่แสดงอารมณ์ใดๆ แต่มีความ ซับซ้อนปรากฏขึ้นบนใบหน้าของพวกเขา ในดวงตาของพวกเขา มัน เต็มไปด้วยความผิดหวัง, ความอัปยศ และความโกรธ

แม้แต่เหล่าคนชั้นสูงของกิลด์ก็เงียบลง

บรรยากาศแห่งความโศกเศร้า ปกคลุมทั่วทั้งเมือง เรื่องเช่นนี้จะเกิดขึ้น ในช่วงสงครามระหว่างประเทศเท่านั้น

สุดท้ายแล้ว สงครามก็เป็นการต่อสู้ระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง
พวกเขาเข้าใจถึงความใหดร้ายและความเลือดเย็นของสงครามดี
สงครามระหว่างประเทศในเกมส์ ไม่แตกต่างไปจากสงครามในโลกจริง
เลย

ผู้เล่นนับหมื่นที่พุ่งออกไป สร้างเป็นฉากที่น่าอนาจใจขึ้นมา

ในส่วนของกองทัพซานให่ แน่นอนว่า พวกเขาจะไม่มีความเมตตาใดๆ เพราะสิ่งที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การแสดงออกของเจิ้งเหอมีความ ซับซ้อนมากขึ้น ขณะที่เขาพยายามปรับตัวให้เข้ากับความโหดร้ายของ สงคราม

เมื่อผู้เล่นที่ถูกผูกอยู่บนเสาไม้ได้ยินบทเพลงสงคราม พวกเขาก็ร้องมัน ออกมาเช่นกัน

. . .

บทเพลงสงครามถูกร้องขึ้นรอบๆ กองกำลังผู้เล่นมองว่า การตายเป็น การพักผ่อน ขณะที่พวกเขาพุ่งเข้าสู่ขบวนทัพราวกับเหล็กกล้าที่ แข็งแกร่ง "ยิงธนู!"

ทหารธนูเริ่มการยิงฝนลูกศรระลอกแรก

"ยิงปืนใหญ่!"

ปืนใหญ่ถูกยิงตามมา

ในฉับพลัน กองกำลังผู้เล่นสูญเสียอย่างหนัก ถึงอย่างนั้น พวกเขาก็ ยังคงพุ่งเข้าไปโดยไม่ถอยหนี

มันเป็นภาพที่น่าตกตลึงอย่างแท้จริง

"พวกเจ้าทั้งหมดเพียงแค่ดูพวกเขาออกไปตายหรือ? พวกเจ้าไม่มี ความรู้สึกผิดบาปเลยหรือ?" บนกำแพงเมือง เหล่าผู้เล่นหญิงอดไม่ได้ที่ จะกล่าวตำหนิสมาชิกกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซค

...,

สมาชิกของกิลด์จำนวนมากรู้สึกอับอาย

"ถ้าพวกเจ้าไม่ไป พวกเราจะไปเอง!" เมื่อประเทศเผชิญกับวิกฤต เหล่า วีรสตรีก็ปรากฏตัวขึ้น เหล่าผู้เล่นหญิง แม้แต่ผู้เล่นอาชีพสายการ ทำงานที่ไม่มีพลังต่อสู้ ก็ยังพร้อมจะเข้าสู่สนามรบ

"พวกเจ้าเป็นผู้หญิง พวกเจ้าไม่สามารถจะออกไปได้!" สมาชิกกลุ่ม ทหารรับจ้างเทมาเซคก้าวออกมา ขัดขวางไม่ให้พวกเธอออกไป การ ปล่อยให้ผู้หญิง และแม้แต่ผู้เล่นอาชีพสายการทำงานเข้าสู่สนามรบ มันไม่น่าอับอายสำหรับพวกเขาหรอกหรือ?

"ออกไปซะ!" เหล่าผู้เล่นหญิงเต็มไปด้วยความไม่พอใจสมาชิกกลุ่ม ทหารรับจ้างเทมาเซค

ชายคนหนึ่งหมดความอดทน เขาก้าวออกมาและตะโกนว่า "แม้ว่าข้า จะถูกไล่ออกจากกิลด์ ข้าก็ไม่สามารถยืนมองเพื่อนพ้องของพวกเรา ตายได้!"

หินก้อนหนึ่งที่ถูกปาลงทะเลสาบ ได้สร้างคลื่นแพร่กระจายออกไป สุดท้ายแล้ว ความคิดของเหล่าผู้เล่นก็ฉุดกันและกัน

เมื่อมีบางคนนำทาง มันก็ก่อให้เกิดปฏิกิริยาโดมิโน่ สมาชิกกลุ่มทหาร รับจ้างเทมาเซคจำนวนมาก ไม่สามารถจะอดทนได้อีกต่อไป พวกเขา ได้โยนตัวเองเข้าสู่สนามรบ

เฉินกวงและคนอื่นๆ สูญเสียความสามารถในการควบคุมสมาชิกใน
กิลด์ของพวกเขา ไม่ว่าจะชนะหรือพ่ายแพ้ เจิ้งเหอได้ทำภารกิจของเขา
เสร็จสมบูรณ์แล้ว ส่วนแรกของสงครามทำลายประเทศ ประสบ
ความสำเร็จแล้ว

ภายในคฤหาสน์ของลอร์ด ใบหน้าของเฉินกวงกลายเป็นซีดขาว "สิงคโปร์จบสิ้นแล้ว!" ความเจ็บปวดเต็มอยู่ในดวงตาของเขา

TWO Chapter 629 ติดตามไป แม้ว่าจะต้องตายก็ตาม

ขณะที่เวลาดำเนินไป สนามรบที่อึกทึก กลับกลายเป็นเงียบลงอีกครั้ง
ความกล้าหาญ, ความโศกเศร้า และความเลือดร้อน ปัจจัยเหล่านี้ไม่
สามารถตัดสินผลของสงครามได้อย่างแท้จริง ความแข็งแกร่ง,
เทคโนโลยี และอุปกรณ์ต่างหาก ที่เป็นปัจจัยที่สามารถตัดสินผลของ
สงครามได้

ในสนามรบ กองกำลังผู้เล่นได้พ่ายแพ้อีกครั้งแล้ว

ขบวนทัพของกองกำลังตะวันออก เป็นดั่งกับดักขนาดใหญ่ มัน เหมือนกับกองกำลังผู้เล่นพุ่งเข้าไปในกระเป๋า ที่มีการใจมตีจากทุก ทิศทาง

ภายใต้ขบวนทัพที่สมบูรณ์แบบนี้ อาวุธร้อนอย่างปืนใหญ่และปืนพก มี พลังทำลายมากที่สุด ในขณะที่เหล่าผู้เล่นมีเพียงอาวุธเย็น แล้วพวกเขา จะไม่พ่ายแพ้ได้อย่างไร?

ในเวลาเพียงไม่ถึง 2 ชั่วโมง ผู้ชนะได้ถูกตัดสิน

ผลที่ออกมาเกินกว่าความคาดหมายของทุกคน ผ่านการสู้รบครั้งนี้ กอง กำลังผู้เล่นสิงคโปร์ถูกทำลายลงอย่างสิ้นเชิง สุดท้ายแล้ว ก็เหลือผู้เล่น ไม่ถึง 10,000 คน ที่เทเลพอร์ตกลับเมืองหลวงสิงโตไป สำหรับเชลยที่อยู่บนเสาไม้ พวกเขาไม่ได้โชคดีนัก ในระหว่างการสู้รบ เหล่าผู้เล่นเร่งมาช่วยเพื่อนพ้องของพวกเขา แต่มันกลายเป็นพวกเขา ล้มเหลวและเสียสละตัวเอง โดยไม่ส่งผลใดๆ

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ทำให้เฉินกวงเจ็บปวดเพียงใด
หลังจากการสู้รบจบลง เมืองเฟิงซานที่เคยเนืองแน่น เกือบจะกลายเป็น
เมืองที่ว่างเปล่า เมื่อเจิ้งเหอเห็นเช่นนั้น เขาก็สั่งให้โจมตีเมืองทันที พวก
เขาจะยึดเมืองเฟิงซานให้ได้

ในเวลาเพียงวันเดียว เมืองเฟิงซานก็ถูกยึดโดยสมบูรณ์

การสูญเสียครั้งนี้ทำให้สงครามระหว่างประเทศครั้งนี้ เข้าสู่สมคราม ระหว่างประเทศอย่างเต็มรูปแบบ

เนื่องจากกองกำลังตะวันออกอยู่ภายในแนวป้องกัน ทำให้พวกเขา สูญเสียเพียงดินปืนและกระสุนปืนบางส่วนเท่านั้น ในด้านการสูญเสีย กำลังคน พวกเขาสูญเสียไม่ถึง 1,000 นาย มันเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ อย่างแท้จริง

ด้วย	เหตุนี้เ	.อง ม	์ วันจิ๋ง	ถึงเวล	าที่จะโ	จมตีเมื่อ	งหลวงสิ่ง	งโตแล้ว	

ณ เมืองหลวงสิงโต, พระราชวัง

ขณะที่เมืองเฟิงซานถูกยึด ทหารองครักษ์ที่อยู่ในพระราชวังก็ปรากฏตัว
ขึ้น พวกเขาเดินไปที่ประตูเมืองและกำแพงเมือง เพื่อเตรียมการป้องกัน
ชุดเกราะ, โล่ และอาวุธของพวกเขา เป็นของชั้นสูงทั้งหมด
ในเวลาเดียวกันนั้น สิงโตสีขาวหิมะก็ตื่นขึ้นโดยสมบูรณ์
เมืองหลวงสิงโตตื่นได้ขึ้นแล้ว

.....

.

ความพ่ายแพ้ในการสู้รบครั้งที่สาม ทำให้ทั่วทั้งสิงคโปร์กลายเป็นสับสน วุ่นวาย

ความหวาดกลัวและความไม่สบายใจ เต็มอยู่ในหัวใจของเหล่าผู้เล่น และในหัวของพวกเขาก็เต็มไปด้วยคำถาม "พวกเราจะเป็นอย่างไร? เกิดอะไรขึ้นกับสิงคโปร์?"

ไม่มีใครสามารถตอบคำถามนี้ได้

การปรากฏตัวของทหารองครักษ์ ทำให้ผู้เล่นสิงคโปร์มีความหวังเพิ่ม
ขึ้นมาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เพราะความพ่ายแพ้สามครั้งต่อเนื่องกัน
ก่อนหน้านี้ มันเป็นความพ่ายแพ้ครั้งใหญ่ และทำให้ความหวาดกลัวต่อ
ศัตรู ปรากฏขึ้นในหัวใจของพวกเขา

ทหารองครักษ์เพียง 40,000 นาย จะปกป้องเมืองหลวงสิงโตได้หรือไม่? เหล่าผู้เล่นเต็มไปด้วยความไม่มั่นใจ

ในขณะที่เฉินกวงกลับมายังเมืองหลวงสิงโต เขาก้าวออกมา และ ประกาศว่า "พี่น้องชาวสิงคโปร์ พวกเรายังคงมีความหวังอยู่"

"ท่านผู้นำกิลด์ พวกเราควรจะทำอย่างไรดี?"

ผู้เล่นบางส่วนอดไม่ได้ที่จะถามออกมา ใบหน้าของพวกเขาเต็มไปด้วย ความหวาดกลัว และหวังว่าจะได้รับคำตอบ

เฉินกวงยืนอยู่บนเวทีสูง เขากล่าวตอบว่า "ความพ่ายแพ้ของเมืองเฟิง ซาน ไม่ใช่เพราะพวกเราไม่เข็งแกร่ง แต่เป็นเพราะพวกเราไม่มีความใจ แข็งเพียงพอ พวกเราจึงพ่ายแพ้ให้กับศัตรูจอมเจ้าเล่ห์ พวกเขาใช้วิธีที่ น่ารังเกียจ ล่อพวกเราออกไป"

ขณะที่พวกเขาได้ฟังคำกล่าวนี้ เหล่าผู้เล่นอดไม่ได้ที่จะรู้สึกอับอาย เมื่อ ถึงจุดนี้ พวกเขาได้ตระหนักถึงความพยายามของเฉินกวงแล้ว รวมถึง ความผิดพลาดจากความใจร้อนของพวกเขา

ถึงอย่างนั้น เฉินกวงก็ไม่ได้กล่าวโทษพวกเขา แต่เขาโทษว่าเป็นความ น่ารังเกียจของศัตรู ผู้นำที่ใจกว้างเช่นเขา น่าติดตามอย่างแท้จริง "ตราบเท่าที่พวกเราร่วมมือกันปกป้องเมือง เมืองหลวงสิงโตแห่งนี้จะไม่ สูญเสียให้แก่ศัตรูอย่างแน่นอน" เฉินกวงพยายามใน้มน้าวฝูงชน "พี่ น้องทั้งหลายโปรดตามข้ามา ให้ข้านำพวกเจ้าทั้งหมดไปสู่ชัยชนะ"

"ท่านผู้กิลด์โปรดออกคำสั่ง พวกเราจะติดตามท่านไป แม้ว่าจะต้องตาย ก็ตาม!" เหล่าผู้เล่นเต็มไปด้วยความเดือดพล่าน

"ตามไป ต่อสู้เพื่อความตาย!"

ไม่ว่าจะเป็นคนรุ่นเยาว์, คนวัยกลางคน, คนชรา หรือแม้แต่เด็กๆ พวก เขาตะโกนเพื่อให้คำมั่นสัญญาว่าจะจงรักภักดีต่อผู้นำ ดวงตาของพวก เขาเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น และพวกเขาก็เริ่มมองเห็นแสงแห่งชัยชนะ

ในฉับพลัน บรรยากาศของเมืองหลวงสิงโตเดือดพล่านขึ้น ขวัญ กำลังใจของเหล่าผู้เล่นระเบิดออกมา

มีบางคนกล่าวว่า เฉินกวงเกิดมาเพื่อเป็นผู้นำที่แท้จริง ในชีวิตที่แล้ว ของโอหยางโชว มีบางคนแสดงความคิดเห็นว่า เฉินกวงเป็นผู้นำที่รัก สงบ และมีความสามารถในการพูดที่ยอดเยี่ยม นอกจากนี้ ด้วย ความคิดที่เจ้าเล่ห์ของเขา มันทำให้ตัวเขาเปล่งประกาย

ในชีวิตที่แล้วของโอหยางโชว เฉินกวงได้ใช้ความได้เปรียบทาง ภูมิศาสตร์ ก้าวขึ้นมาในเกมส์ เขาเฉินอาจถูกพิจารณาว่า เป็นหนึ่งใน คนที่มีชื่อเสียงบนโลก น่าเสียดายมันยังไม่ถึงเวลานั้น เขาพบกับโอหยางโชวตั้งแต่ช่วงต้น ทำ ให้มันเกิดเป็นโศกนาฏกรรมขึ้นมา

หลังจากสงบผู้เล่นทั่วไปแล้ว เฉินกวงก็เรียกสมาชิกหลักของกิลด์ มา ประชุมเพื่อหารือเกี่ยวกับแผนการต่างๆ

ในขณะนั้น การแสดงออกของเขากลายเป็นเคร่งขรึมมากขึ้น "พวกเรา ไม่สามารถปล่อยชะตากรรมของประเทศไว้กับทหารองครักษ์ได้" คำ กล่าวของเขาแสดงให้เห็นว่าเขาไม่มีความมั่นใจในตอนนี้

"พวกเราควรจะทำเช่นไรดี?"

"ขอความช่วยเหลือจากอาเซียน" เฉินกวงตอบ

" "

ทุกคนเงียบลง

"ตอนนี้ไม่ใช่เวลาที่จะต้องกังวลเกี่ยวกับใบหน้า หากพวกเราพ่ายแพ้ สงครามระหว่างประเทศ พวกเราจะสูญเสียทุกอย่าง" เฉินกวงคล้ายกับ โอหยางโชว เพื่อประโยชน์โดยรวม เขาจะทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อปกป้อง สิงคโปร์

"ดูเหมือนมันจะเป็นสิ่งเดียวที่พวกเราสามารถทำได้!"

ทุกคนถอนหายใจ พวกเขาเต็มไปด้วยอารมณ์ สุดท้ายแล้ว พวกเขาก็ เดินไปบนเส้นทางที่ไม่อาจหวนกลับได้

สิงคโปร์เป็นเกาะที่ถูกรายล้อมด้วยทะเล สมาชิกอาเซียนที่อยู่ใกล้ที่สุด ก็คือ ยะโฮร์ ที่อยู่ทางเหนือ ที่ขั้นระหว่างทั้งสอง มีเพียงช่องแคบยะโฮร์ เท่านั้น

ในช่วงเวลาที่เร่งด่วนเช่นนี้ มีเพียงยะโฮร์เท่านั้นที่สามารถจะช่วยเหลือ พวกเขาได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อยะโฮร์ได้รับคำร้องขอความช่วยเหลือแล้ว พวกเขาก็ จะทำการตรวจสอบความจริง สงครามระหว่างประเทศเป็นอะไรที่ไม่ อาจเร่งร้อนได้

หลังจากตรวจสอบแล้ว พวกเขาก็จะพูดคุยกันเกี่ยวกับจำนวนกำลัง และวิธีที่จะส่งกำลังพลมาช่วยเหลือ รวมกับเวลาในการรวบรวมกำลัง พลแล้ว พวกเขาจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย 2 วัน ในการเดินทางมาถึง เมืองหลวงสิงโต

เฉินกวงสรุป "ดังนั้น พวกเราจะต้องปกป้องให้ได้ 2 วัน"

"ปกป้องเมืองหลวงสิงโตด้วยชีวิต!"

ทุกคนต่างก็เปล่งเสียงออกมาพร้อมกัน ตอนนี้ เมืองหลวงสิงโตไม่มี ทางออกอื่นอีกแล้ว ณ ช่องแคบยะโฮร์, บนเรือหลงโชวฮ่าว

ขณะที่เมืองเฟิงซานถูกยึดครอง โอหยางโชวก็ได้รับเสียงแจ้งเตือนจาก ระบบ เขายิ้มออกมาอย่างพึงพอใจ ตามที่คาดหวังไว้ เจิ้งเหอไม่ทำให้ เขาผิดหวัง ในความเป็นจริงแล้ว เขาทำได้ดีกว่าที่โอหยางโชวหวังเอาไว้ ด้วยซ้ำ

ในการสู้รบเพียงวันเดียว โอหยางโชวได้รับคะแนนการกุศลเกือบ 100,000 แต้ม มันไม่น่าตกใจหรอกหรือ? ผ่านคะแนนการกุศลที่เขา ได้รับ โอหยางโชวพอจะคาดเดาได้ว่า เกิดอะไรขึ้นบ้างในเมืองเฟิงซาน

ผู้เล่นอาชีพสายต่อสู้ชาวสิงคโปร์อ่อนแอลงเป็นอย่างมาก

เพื่อป้องกันไม่ให้สังหารผู้คนทั่วไปในสงครามระหว่างประเทศ ไกอาได้ ตั้งกฎเอาไว้ว่า เฉพาะการสังหารผู้เล่นอาชีพสายการต่อสู้เท่านั้น ถึงจะ ส่งผลต่อรางวัลคะแนนการกุศล

การสังหารผู้เล่นอาชีพสายการทำงานจะไม่ได้รับคะแนนการกุศลใดๆ กฎนี้รวบถึงคนชราและผู้ที่อ่อนแอด้วยเช่นกัน

ด้วยเหตุนี้ ลอร์ดจึงไม่สามารถจะรับเอาคะแนนการกุศลจากการสังหาร ประชาชนธรรมดาทั่วไปได้

นอกจากนี้ เฉพาะการสังหารผู้เล่นครั้งแรกเท่านั้น ถึงจะได้รับคะแนน การกุศล กล่าวง่ายๆก็คือ แม้ว่าเหล่าผู้เล่นจะฟืนคืนกลับมาหลังจากถูกสังหาร แต่การสังหารพวกเขาอีกครั้ง ก็จะไม่ได้รับคะแนนการกุศลใดๆเลย การตั้งค่าเช่นนี้ก็เพื่อ ป้องกันไม่ให้ใครส่งคนไปเฝ้าหอเกิดใหม่ เพื่อ สังหารพวกเขาอย่างต่อเนื่อง ไกอาส่งเสริมสงคราม แต่ไม่ได้รวมถึงการ

ในห้องอ่านหนังสือตื่นเต้นขึ้น และเขาเริ่มออกคำสั่งทางทหาร เนื่องจากกองกำลังตะวันออกได้รับชัยชนะครั้งใหญ่ แผนการทั้งหมดจึง จำเป็นจะต้องได้รับการเปลี่ยนแปลง

สังหารหมู่ด้วย ซึ่งถือเป็นสิ่งผิดศีลธรรมโดยสมบูรณ์

จากแผนการเดิม โอหยางโชวจะไปกวาดล้างเกาะรอบๆ อย่างไรก็ตาม ภายใต้สถานการณ์ในปัจจุบัน เกาะรอบๆไม่มีความหมายอีกต่อไป หากการคาดเดาของเขาถูกต้อง ผู้เล่นที่อยู่ในเกาะรอบๆ คงจะมา รวมตัวกันที่เมืองหลวงสิงโตแล้ว

ดังนั้น เช้าวันรุ่งขึ้น โอหยางโชวจะนำกองกำลังของเขามาที่เมืองหลวง สิงโต แน่นอนว่าผู้นำกองกำลังหลักในการโจมตีก็คือ หยานฮั้วเหยาหนึ่ โอหยางโชวไม่คิดจะแย่งผลงานของเขาแต่อย่างใด

เช้าวันรุ่งขึ้น กองกำลังกลางลอบโจมตีเมืองหลวงสิงโต และพวกเขาเริ่ม จากการปิดล้อมพื้นที่รอบๆเมืองหลวงสิงโต กองกำลังตะวันออกยยจะ พักผ่อนในคืนนี้ ก่อนจะเดินทางมายังอ่าวสินโจว เพื่อสมทบกับกอง กำลังกลาง

การสู้รบครั้งสุดท้ายจะเกิดขึ้นในวันพรุ่งนี้

.....

ไกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 22, วันที่สองของสงครามระหว่างประเทศ เมื่อท้องฟ้าสว่างขึ้น กองกำลังกลางของหยานฮั้วเหยาหนี่ก็มาถึงอ่าว สินโจว

เปลวเพลิงแห่งสงครามถูกจุดขึ้นอีกครั้ง

เมื่อเทียบกับกองกำลังตะวันออก กองกำลังกลางลำบากมากกว่า เพระ พวกเขาจำเป็นต้องโจมตีเมืองหลวงสิงโต และพวกเขามีเวลาเพียง 2 วันเท่านั้น ในการยึดครองมัน

ใครจะรู้ว่า หยานฮั้วเหยาหนี่เตรียมตัวจะสร้างปาฏิหาริย์ไว้อย่างไร?
เมื่อเทียบกับเมืองเฟิงซาน นอกเหนือจากมีกำแพงเมืองขนาดใหญ่แล้ว
เมืองหลวงสิงโตยังมีทางน้ำเชื่อมต่อไปยังอ่าวสินโจวด้วย

เมืองหลวงสิงโตมีทางน้ำเชื่อมต่อไปยังอ่าวสินโจว 3 สาย ด้วยแผนที่มี ขนาดใหญ่ขึ้น 10 เท่า ทำให้ความกว้างของทางน้ำมีอย่างน้อย 50 เมตร และกว้างที่สุดถึง 200 เมตร ในชีวิตที่แล้วของโอหยางโชว เรือพ่อค้าจำนวนมากเดินทางเข้าสู่เมือง หลวงสิงโตผ่านเส้นทางทางน้ำนี้ และมันช่วยเพิ่มความมั่งคั่งให้กับเมือง หลวงสิงโตอย่างมาก

เส้นทางน้ำเหล่านี้ เป็นโอกาสที่หยานฮั้วเหยาหนี่คว้าเอาไว้
คล้ายกับการสู้รบที่เมืองเฟิงซาน กุญแจสำคัญในการสู้รบครั้งนี้คือ
อาวุธปืน ซึ่งเป็นอาวุธที่มีประสิทธิภาพสูงที่สุดของพวกเขา โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งปืนใหญ่ ถ้ามันถูกใช้ในการพังประตูเมือง มันจะไม่สามารถ
แสดงประสิทธิภาพได้สูงสุด

เจิ้งเหอเลือกที่จะสร้างรูปแบบใหญ่ที่ด้านนอกเมือง อย่างไรก็ตาม กอง กำลังกลางของหยานฮั้วเหยาหนี่ไม่อาจจะใช้กลยุทธ์เดียวกันนั้นได้

ไม่ว่าพวกเขาจะใจร้อนเพียงใด ผู้เล่าสิงคโปร์ก็คงจะไม่ทำอะไรโง่ๆเป็น ครั้งที่สี่อย่างแน่นอน นอกจากนี้ ในครั้งนี้ กองกำลังป้องกันหลักยังเป็น ทหารองครักษ์ของเมืองหลวง หน้าที่ของพวกเขาก็คือ การปกป้องเมือง หลวง พวกเขาจะไม่ออกมาต่อสู้ภายนอกเมืองอย่างแน่นอน

ขณะที่กองกำลังกลางมาถึงอ่าวสินโจว พวกเขาทำให้เฉินกวงและผู้เล่น ชาวสิงคโปร์คนอื่นๆตกตะลึง ทุกคนรู้ดีว่า กองเรือที่เมืองเฟิงซานนั้นแข็งแกร่งเพียงใด แต่พวกเขาไม่ คิดว่า กองเรือนั้นจะมาถึงเมืองหลวงสิงโตภายในคืนเดียวได้เช่นนี้ คำอธิบายเดียวที่เป็นไปได้ก็คือ กองเรือนี้เป็นกองเรือที่ซ่อนอยู่ของศัตรู เมื่อคิดเกี่ยวกับมัน เฉินกวงก็เริ่มเป็นกังวลมากขึ้น

TWO Chapter 630 อาวุธระดับพระเจ้า กระบี่แสงแห่งดวงดาว กองกำลังกลางสามารถเข้าควบคุมอ่าวสินโจวได้อย่างง่ายดาย โดย แทบจะไม่ได้พยายามอะไรเลย เพราะไม่มีทหารอยู่ปกป้องอ่าว เรือประมงและเรืออื่นๆหยุดทำการ เมื่อสงครามเริ่มขึ้น

อ่าวที่เคยอีกทึกวุ่นวาย กลายเป็นเงียบเหงาและหนาวเย็นในวันนี้
หลังจากพักระยะสั้นๆ กองกำลังกลางก็เริ่มเปิดฉากการใจมตีเมือง
หลวงสิงโต หยานฮั้วเหยาหนี่เลือกที่จะเดินทางลึกเข้าไปในทางน้ำ เพื่อ
เข้าใกล้กำแพงเมือง

ปืนใหญ่ราชวงศ์หมิงทำได้เพียงยิงเป้าตรงๆเท่านั้น แต่ด้วยมีเรือรบเป็น ฐาน มันจึงสามารถสร้างความเสียหายให้กับเหล่าองครักษ์ที่กำลัง ปกป้องกำแพงเมืองได้ ในทางกลับกัน ฝนลูกศรของทหารองครักษ์ แทบจะไม่สามารถสร้างความเสียดายให้กับพวกเขาได้เลย หลังจากที่การสู้รบเริ่มขึ้นได้ไม่ถึงชั่วโมง ทหารองครักษ์ก็เริ่มที่จะ สูญเสีย เมื่อเหล่าผู้เล่นชาวสิงคโปร์เห็นศัตรูพึงพลังอำนาจของปืนใหญ่ อีกครั้ง พวกเขาก็กัดฟันด้วยความโกรธ

โชคดีที่โชคดีที่ทหารองครักษ์ค่อนข้างจะรวดเร็วและยืดหยุ่น พวกเขาจึง ไม่รวมตัวกันบนกำแพงเมือง เพื่อเป็นเป้าที่มีชีวิต เมื่อเห็นว่าพวกเขาไม่ มีโอกาสใดๆในการสร้างความเสียหายให้กับศัตรูได้ ทหารองครักษ์บน กำแพงเมืองด้านใต้ ก็ถอยกลับไปในทันที

เห็นได้ชัดว่าทหารองครักษ์เตรียมพร้อมที่จะสู้รบที่กลางเมือง

อาจกล่าวได้ว่า มันเป็นกลยุทธ์ที่ฉลาดอย่างแท้จริง กองกำลังกลางที่ เข้าเมืองหลวงสิงโตได้อย่างราบรื่น รู้สึกปวดหัวเมื่อได้เห็นจัดตั้งระหว่าง ทางน้ำและถนน

"ท่านขุนพล พวกเราจะยิงไปที่ใด?" ทหารนายหนึ่งมาเพื่อขอคำสั่ง "เล็งไปที่พระราชวัง!" หยานฮั้วเหยาหนี่สั่ง

เหมือนกับการโจมตีดินแดน ตราบเท่าที่ทำลายแผ่นหินดินแดนใน พระราชวังได้ พวกเขาก็จะถูกพิจารณาว่าเป็นผู้ชนะในสงครามระหว่าง ประเทศ แน่นอน สำหรับประเทศจีนที่มีเมืองหลวง 9 แห่ง พวกเขา จะต้องทำลายมันทั้งหมด ไม่อย่างนั้น พวกเขาก็จะไม่อาจเอาชนะสงครามระหว่างประเทศได้โดย สมบูรณ์

ไอเดียของหยานฮั้วเหยาหนี่นั้นยอดเยี่ยมมาก แต่น่าเสียดาย ทางน้ำ นั้นอยู่ห่างจากพระราชวัง ดังนั้น มันจึงเป็นไปไม่ได้เลยที่ พวกเขาจะยิง ปืนใหญ่เข้าไปในพระราชวังได้โดยตรง

ด้วยเหตุนี้เอง กองกำลังกลางจึงจำเป็นต้องเดินทางลึกเข้าไปในพื้นที่ ของศัตรู ทุกก้าวที่พวกเขาก้าวเข้าไป จะยิ่งทำให้พวกเขาล่าถอย กลับมาได้ยากลำบากมากขึ้น

ใบหน้าของหยานฮั้วเหยาหนี่ แสดงออกอย่างอึดอัด

ในทำนองเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นทหารองครักษ์หรือผู้เล่นชาวสิงคโปร์ ไม่ มีใครกล้าเข้าใกล้กองเรือของศัตรูในทางน้ำ เพราะพวกเขากลัวว่าจะถูก ยิงโดยปืนใหญ่

ทั้ง 2 ฝ่าย ระมัดระวังกันและกัน สร้างเป็นสถานการณ์ที่ดูแปลก ประหลาดเป็นอย่างมาก

แต่สถานการณ์เช่นนี้ เป็นสิ่งที่ดีสำหรับสิงคโปร์ สิ่งที่เฉินกวงเป็นกังวลก็ คือเวลา เขาหวังว่าจะยื้อสถานการณ์ให้เป็นเช่นนี้ต่อไป จนกระทั่งกำลัง เสริมมาถึง ตอนเที่ยง โอหยางโชวนำกองกำลังของเขามาสมทบกับกองกำลัง ตะวันออกที่อ่าวสินโจว

"ท่านลอร์ด ดูเหมือนว่ากองกำลังกลางจะเผชิญกับสถานการณ์ที่ ยากลำบาก พวกเราควรจะทำอะไรหรือไม่?" เจิ้งเหอถาม

โอหยางโชวพยักหน้า และออกคำสั่งอย่างมีอารมณ์ "โจมตี" ในจุดนี้ เพื่อให้สงครามระหว่างประเทศสิ้นสุดลงโดยเร็ว เขาพร้อมจะใช้ แผนการต่างๆเพื่อให้ความช่วยเหลือ

"เข้าใจแล้วขอรับ!" เจิ้งเหอตอบ

หลังจากนั้น เรือก็เดินทางเข้ามาในทางน้ำ เข้าสู่เมืองหลวงสิงโต ใน เส้นทางเดียวกับกองกำลังตะวันออก

"ท่านลอร์ด!"

ไม่นานจากนั้น หยานฮั้วเหยาหนี่ก็มาที่หลงโชวฮ่าว เพื่อคำนับโอหนาง โชว และเขาแสดงออกอย่างละอายใจ

เมื่อโอหยางโชวเห็นเช่นนั้น เขาก็ยิ้มเล็กน้อย และกล่าวว่า "ท่านขุนพล ไม่จำเป็นต้องกังวลไป เพียงแค่ทำให้ดีที่สุดก็พอ" เขาสามารถเข้า ใจความกังวลของหยานฮั้วเหยาหนี่ได้ แต่เขากลับไม่ได้คิดอะไรมากนัก

"ขอบคุณท่านลอร์ด!" หยานฮั้วเหยาหนี่พยักหน้าอย่างเคร่งขริม

หลังจากคำนับทักทายกันแล้ว พวกเขาก็เริ่มคุยกันเรื่องแผนการสำหรับ การสู้รบนี้

เผ่ยตงหลายจะรับผิดชอบทางน้ำ และบัญชาการกองเรือเพื่อรักษาแนว ป้องกันของพวกเขา ในขณะเดียวกัน ทหารธนูบางส่วนจะถูกทิ้งให้ ปกป้องปืนใหญ่

ส่วนกำลังพลที่เหลืออีก 40,000 นาย จะขึ้นฝั่ง ในเวลานี้ พวกเขาทำได้ เพียงต่อสู้กับศัตรูตรงๆเท่านั้น

นอกเหนือจากทหารกองทัพซานไห่แล้ว เจิ้งเหอยังได้นำกองทัพคนรับ ใช้ 5,000 นาย มาด้วย

ในเวลานี้ มันถึงเวลาแล้วที่พวกเขาจะแสดงความสามารถของพวกเขา กองทัพคนรับใช้นี้ จะถูกจัดให้เป็นกองกำลังป้องกันทหารธนู กองกำลัง ทหารโล่ดาบ จะทำหน้าที่เป็นกองกำลังหลักสำหรับการสู้รบครั้งนี้ ส่วน กองกำลังทหารธนูและหน่วยปืนพกจะอยู่ที่ด้านหลัง

สำหรับปืนใหญ่ พวกเขาไม่ได้ใช้มันในการสู้รบครั้งนี้

หลังจากที่จัดระเบียบกองกำลังเสร็จสิ้นแล้ว พวกเขาก็พุ่งตรงไปที่ประตู พระราชวัง

ทหารองครักษ์ได้รับการแจ้งเตือน และเหล่าผู้เล่นอาชีพสายการต่อสู้ 10,000 คน ก็มารวมตัวกันที่นี่ สำหรับเหล่าผู้เล่นอาชีพสายการทำงาน และประชาชนทั่วไป พวกเขาหลบซ่อนอยู่ในบ้าน เพื่อหลบเลี่ยงเปลว เพลิงแห่งสงครามที่เกิดขึ้นนี้

ทหาร 40,000 นายนี้ มีทหารธนูเป็นแกนหลัก พวกเขากำลังเผชิญหน้า กับกองกำลังชั้นสูง 50,000 นาย มันเป็นการสู้รบที่ยากลำบากอย่าง มาก ถ้าไม่ใช่ว่าพวกเขามีองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ 1,000 นาย แน่นอนว่าโอหยางโชวจะไม่กล้าเผชิญกับความท้าทายนี้

แน่นอนว่า กองทัพคนรับใช้ 5,000 นาย ที่เจิ้งเหอนำมาด้วย เป็นการ เคลื่อนใหวที่ชาญฉลาด ผู้เล่นไม่ได้คิดหรือกังวลเกี่ยวกับกองทัพคนรับ ใช้ พวกเขาจะความสำคัญกับเพื่อนพ้องของพวกเขาเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ทหารองครักษ์แตกต่างออกไป ในสายตาของพวกเขา ไม่ ว่าจะเป็นผู้เล่นหรือชาวพื้นเมือง พวกเขาก็เหมือนๆกัน ดังนั้น เมื่อมอง ไปที่กองทัพคนรับใช้ พวกเขาจึงค่อนข้างอ่อนไหว

เมื่อเวลาผ่านไป กองกำลังทหารธนูและทหารปืนพกที่อยู่แนวหลัง ก็ สร้างความเสียหายให้กับศัตรูได้อย่างมาก

เมื่อเหล่าผู้เล่นเห็นเช่นนั้น ภายใต้การแนะนำของเฉินกวง พวกเขาเริ่ม พุ่งเป้าไปที่การสังหารกองทัพคนรับใช้ ด้วยเหตุนี้เอง ทหารองครักษ์จึง มองพวกเขาอย่างอย่างกลืนไม่เข้าคายไม่ออก มันเป็นความรู้สึกที่ยาก จะอดทนอย่างแท้จริง

หลังจากผ่านไปไม่ถึงชั่วโมง กองทัพคนรับใช้ก็ถูกทำลายลง การสู้รบที่แท้จริงเพิ่งจะเริ่มต้นขึ้น

ทั้ง 2 ฝ่าย สู้รบกันจนกระทั่งพระอาทิตย์เริ่มจะตกลง แม้น้ำโลหิตไหล นองเป็นสาย

ที่น่าสะดุดตาที่สุดก็คือ องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ที่นำโดยโอหยางโชว แม้แต่ทหารองครักษ์ก็ยังอ่อนแอกว่าพวกเขาอย่างมาก

กองกำลังเหล็กกล้านี้ สามารถทำสิ่งที่พวกเขาต้องการได้อย่างเต็มที่ ในระหว่างการสู้รบครั้งนี้ โอหยางโชวได้พบกับคู่ต่อสู้ที่แข็งแกร่งอย่าง เฉินกวง

ในฐานะผู้นำกิลด์ กลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซค และผู้เล่นนักผจญภัย อาชีพยอมยุทธที่แข็งแกร่งที่สุดในสิงคโปร์ ความแข็งแกร่งของเขาไม่ สามารถจะดูถูกได้อย่างแท้จริง

ทันทีที่เริ่มต้นการสู้รบ เฉินกวงก็ออกมาค้นหาโอหยางโชวเพื่อต่อสู้ชี้ ขาด

"ฉีเยว่หวู่ยี่ ถ้าเจ้าเป็นลูกผู้ชายก็ออกมาต่อสู้กับข้า!" เฉินกวงต้องการ จะต่อสู้ โอหยางโชวหัวเราะ เขารู้ดีว่าเฉินกวงต้องการจะดึงดูดความสนใจของ เขา เพื่อไม่ให้เขามีเวลาบัญชาการองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ ตาม เขาไม่ได้คาดคิดเลยว่า โอหยางโชวจะหยิบหอกเทียนโม่ออกมา และยอมรับการท้าทายของเขา

ถ้าเป็นก่อนการเดินทางในครั้งนี้ โอหยางโชวอาจจะลังเล แต่เมื่อเทคนิค การบ่มเพาะกำลังภายในของจักรพรรดิเหลืองของเขา ทะลวงเข้าสู่ขั้นที่ 11 ในช่วงระยะเวลาสั้นๆนี้ ความแข็งแกร่งของเขาทะยานสูงขึ้นอย่าง มาก

จนถึงวันนี้ การจัดอันดับพลังต่อสู้ของเขา มาถึงระดับทองขั้นกลางแล้ว เขาอยู่ห่างจากระดับทองดำขั้นต้นเพียง 2 ขั้นเท่านั้น จอมยุทธ์ระดับ สูงสุดในชีวิตที่แล้วของเขา เพิ่งจะเข้าถึงระดับดังกล่าว

การจัดอันดับพลังต่อสู้ของเฉินกวง คงจะไม่เกินกว่าระดับเงินขั้นสูง
ขณะที่ทั้งสองต่อสู้กัน โอหยางโชวมั่นใจว่าจะเอาชนะเขาได้ภายใน 30
กระบวนท่า เฉินกวงต้องการจะจับโอหยางโชว ขณะที่โอหยางโชว
ต้องการจะสังหารเฉินกวง และบดขยี้ขวัญกำลังใจของเหล่าผู้เล่น

อาวุธของเฉินกวงเป็นกระบี่ที่ดูเก่าแก่ และมันเป็นอาวุธระดับพระเจ้า ชื่อของมันก็คือ กระบี่แสงแห่งดวงดาว เพียงอาวุธระดับพระเจ้าเพียง หนึ่งเดียวในสิงคโปร์ อาวุธระดับพระเจ้า

เฉินกวงได้รับมันมาจากงานประมูลระบบ

ในด้านสมดุลของเกมส์ ไกอาทำได้ดีมาก งานประมูลถูกจัดขึ้นทุก ประเทศ ในขณะเดียวกัน มันก็มีรายการประมูลที่หลากหลาย

ในฐานะประเทศที่ใหญ่ที่สุดในเกมส์ อาวุธระดับพระเจ้าจึงปรากฏขึ้น ในระหว่างงานประมูลครั้งที่ 2 ที่ถูกนำออกมาในงานประมูลครั้งที่ 3 คือ เซตอุปกรณ์ระดับพระเจ้า

อย่างไรก็ตาม หากผู้เล่นในประเทศเล็กๆอย่างสิงคโปร์ มีโอกาสประมูล เหมือนกับจีน มันจะไม่ยุติธรรม เนื่องจากจำนวนผู้เล่นของพวกเขา ไม่ได้อยู่ในระดับเดียวกัน

ด้วยเหตุนี้ กระบี่แสงแห่งดวงดาวจึงปรากฏขึ้นในงานประมูลครั้งที่ 3 พวกเขา และเป็นเรายการที่ดีที่สุด ซึ่งเฉินกวงเป็นผู้ประมูลได้

เหตุผลที่ไกอาตั้งค่าเช่นนี้ นอกจากความเป็นธรรมแล้ว มันยังทำให้ แน่ใจว่า ผู้เล่นในประเทศขนาดเล็กจะไม่ได้รับอาวุธระดับพระเจ้ามาก เกินไป ซึ่งจะทำให้ค่าของอาวุธระดับพระเจ้าเสื่อมลงได้

"แสงแห่งดวงดาว!" หลังจากที่ต่อสู้กันได้ 10 กระบวนท่า เฉินกวงก็ แทบจะไม่มีเวลาหยุดหายใจ สุดท้ายแล้ว เขาก็ตัดสินใจใช้ทักษะสังหาร ของกระบี่แสงแห่งดวงดาว กระบี่ยิงแสงไปที่หัวใจของโอหยางโชวโดยตรง ทักษะสังหารของอาวุธ ระดับพระเจ้า โดยทั่วไปแล้วจะมีผลการสังหารที่แน่นอน ทักษะสังหาร นี้ คล้ายกับทักษะสังหารของกระบี่ฉีซึ่งหลงหยวน มันไร้รูปและไม่อาจ หลบเลี่ยงได้

เมื่อเฉินกวงใช้ทักษะสังหารนี้แล้ว ศัตรูของเขาจะไม่มีโอกาสใดๆอีก เมื่อเขาเห็นว่าแสงจากกระบี่ทะลุร่างของโอหยางโชวไปแล้ว ดวงตาของ เฉินกวงก็เปล่งประกายขึ้น เขาคิดว่าเขาได้รับชัยชนะแล้ว

โอหยางโชวหัวเราะออกมาอย่างเย็นชา เขาไม่ได้สนใจแสงนี้ เขาถือ โอกาสที่เฉินกวงใช้ทักษะสังหาร แทงหอกเทียนโม่เข้าไปที่หัวใจของ เฉินกวง

"อ๊าก!"

เมื่อมองไปที่หลุมบนหน้าอกของตัวเอง เฉินกวงก็อ้าปากค้างอย่างไม่ อยากจะเชื่อ แม้จะตายไปแล้ว เขาก็ยังไม่เข้าใจเลยว่า ศัตรูรอดพ้นจาก ทักษะสังหารของกระบี่แสงแห่งดวงดาวได้อย่างไร

เป็นธรรมดาที่โอหยางโชวจะไม่อธิบายใดๆให้กับคนที่ตายไปแล้ว เขา หยิบไอเท็มที่ดรอปจากจากเฉินกวง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบี่แสงแห่ง ดวงดาว เก็บไว้ในถุงเก็บของของเขาอย่างรวดเร็ว ในฐานะผู้เล่นที่แข็งแกร่งที่สุดในสิงคโปร์ เฉินกวงมั่งคั่งมาก และ อุปกรณ์ทั้งหมดของเขา มีระดับทองคำขาวเป็นอย่างต่ำ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอยู่ในระหว่างการสู้รบที่วุ่นวาย โอหยางโชวจึงไม่มีเวลาจะ ตรวจสอบไอเท็มเหล่านั้น

โอหยางโชวสามารถสามารถป้องกันแสงจากกระบี่แสงแห่งดวงดาวได้ เนื่องจากชุดเกราะมังกรคู่กลืนสวรรค์ สามารถป้องกันการโจมตีได้ สูงสุด 100%

อาจกล่าวได้ว่าเฉินกวงทะเยอทะยานเกินไป

เขาไม่รู้ว่าเกมส์กว้างใหญ่เพียงใด และมีสมบัติล้ำค่ามากเพียงใดอยู่ โอ หยางโชวรู้ดีว่า นอกเหนือจากชุดเกราะของเขาแล้ว ยังมีใอเท็มอื่นๆอีก ที่สามารถป้องกันทักษะสังหารของอาวุธระดับพระเจ้าได้

ไม่อย่างนั้น อาวุธระดับพระเจ้าคงจะโกงเกินไป

อุปกรณ์แต่ละชิ้นในเกมส์ มีข้อบกพร่องของตัวเอง ไม่มีอะไรที่พิเศษ จนเกินไป

การตายของเฉินกวง ทำให้เหล่าผู้เล่นสูญเสียผู้นำของพวกเขา พวกเขา จึงกลายเป็นสับสนวุ่นวาย ในสนามรบเช่นนี้ จุดอ่อนของกองกำลังผู้ เล่นค่อยๆเผยออกมา เนื่องจากพวกเขาไม่ได้รับการฝึกอบรมที่ เหมาะสม

เมื่อโอหยางโชวเห็นเช่นนั้น เขาก็นำองครักษ์สงครามศักดิ์มาสังหารศัตรู อีกครั้ง

กองกำลังผู้เล่นกำลังลดจำนวนลงอย่างเห็นได้ชัด อาวุธและอุปกรณ์
ของพวกเขาถูกดรอปออกมาทั่วสนามรบ พร้อมกับการสังหารพวกเขา
โอหยางโชวดูราวกับเป็นเทพแห่งสงคราม ที่เปล่งประกายหลังจากที่
สังหารเฉินกวง เขารีบพุ่งเข้าไปที่กองทหารองครักษ์ของศัตรู เพื่อสังหารขนพลขั้นสูงของพวกเขา

ทหารองครักษ์ตื่นตระหนก

ตาชั่งแห่งชัยชนะ เอนเอียงไปทางดินแดนซานไห่แล้ว